

Załącznik nr 1
do uchwały nr 67/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Gdański**

Data przeprowadzenia wizytacji: **25-26 października 2023**

Warszawa, 2023

Spis treści

---

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
1.2. Informacja o przebiegu oceny	4
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	19
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	23
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	28
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	31
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	34
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	36
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	40
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	42
5. Załączniki:	45
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	45

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: dr hab. Violetta Wróblewska - członkini PKA;

Członkinie:

1. dr hab. Dorota Fox – ekspertka PKA,
2. dr hab. Marianna Michałowska – ekspertka PKA,
3. mgr Andżelika Jabłońska-Macowicz – ekspertka PKA ds. pracodawców,
4. Małgorzata Poszwa – ekspertka PKA ds. studenckich,
5. mgr Katarzyna Bojarska – sekretarz zespołu oceniającego;

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Wizytacja zespołu oceniającego przeprowadzającego w dniach 25-26 października 2023 roku ocenę programową na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym w Uniwersytecie Gdańskim, stanowiła drugą ocenę programową na tym kierunku. Wizytacja w 2017 roku została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Wizytacja tegoroczna została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej w trybie wizytacji stacjonarnej. Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego z raportem samooceny przedłożonym przez Uczelnię, który wraz z załącznikami stanowił także punkt wyjścia do opracowania raportu powizytacyjnego. Natomiast raport zespołu oceniającego został opracowany po przeprowadzeniu wizytacji na Uczelni, na podstawie hospitacji zajęć wskazanych przez członków zespołu odbywających się w dniach 25-26 października 2023 roku oraz analizy losowo wybranych prac etapowych i dyplomowych. Przeprowadzono spotkania i rozmowy z Władzami Uczelni, nauczycielami akademickimi, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, a także ze studentami ocenianego kierunku. Zespół oceniający zapoznał się także z przedłożoną dokumentacją dotyczącą programu studiów, a także dokumentacją dot. wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

(jeśli studia na kierunku są prowadzone na różnych poziomach, informacje należy przedstawić dla każdego poziomu studiów)

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o kulturze i religii (70%) nauki o sztuce (30%)	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów/180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	120 godzin/4 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<ol style="list-style-type: none"> 1. krytyka i popularyzacja kultury; 2. animacja kultury; 3. kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych; 	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	114 (2023/2024)	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	1800	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	90	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	139	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	68	-

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	nauki o kulturze i religii (70%) nauki o sztuce (30%)	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry/120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	90 godzin/3 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	1. <i>kultura audiowizualna;</i> 2. <i>zarządzanie kulturą;</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	39 (2023/2024)	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	900	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	60	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	95	-

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	85	-

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium częściowo spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium częściowo spełnione

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1.

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo I i II stopnia zakłada wykształcenie badacza, pracownika i inicjatora działań kultury, aktywnie działającego w środowisku regionalnym i międzynarodowym. Jest to założenie w pełni zgodne ze strategią Uniwersytetu Gdańskiego na lata 2020-2025, której nadrzędnym celem jest połączenie działalności naukowej z kształceniem oraz z rozwojem postaw obywatelskich, aktywnego zaangażowania w rozwój społeczny, a także współtworzenie gospodarki opartej na innowacjach. W realizacji tej koncepcji trafnie określono rolę dyscyplin nauki o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, ponieważ pozwalają one ukształtować umiejętności i kompetencje potrzebnych do prowadzenia badań w zakresie kulturoznawstwa (w odniesieniu do teorii i historii kultury oraz analizy ich współczesnych przemian, a także wiedzy o transformacjach sztuki i praktyk artystycznych) oraz do pracy w zakresie animacji i popularyzacji kultury, krytyki, mediów elektronicznych, zarządzania kulturą czy kultury audiowizualnej. Absolwenci są wyposażeni w tzw. miękkie kompetencje, takie jak umiejętności pracy zespołowej, diagnozowania problemów społecznych i kulturowych, inicjowania działań kulturalnych, co umożliwia pracę w sektorze kreatywnym (w obszarze sztuki i popularyzacji kultury), ale jest także przydatne w instytucjach publicznych i pozarządowych, nauce oraz gospodarce.

Celem kształcenia na studiach I stopnia jest uzyskanie przez absolwenta nowoczesnej i ugruntowanej wiedzy oraz umiejętności z zakresu kulturoznawstwa. Nacisk położono na teoretyczne podstawy nauk o kulturze, warsztat kulturoznawcy, kulturę artystyczną i popularną. W koncepcji kształcenia uwzględniono także nakierowanie na lokalne konteksty wiedzy kulturowej i umiejętności animacyjne. Ma to przełożenie na specjalności *krytyka i popularyzacja kultury, animacja kultury oraz kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych*. Celem kształcenia na studiach II stopnia jest uzyskanie przez absolwenta znajomości aktualnych ujęć teoretycznych oraz metodologii kulturoznawstwa umożliwiających samodzielną pracę i badania naukowe, a także zaawansowanych specjalistycznych kompetencji związanych z realizowanymi specjalnościami zawodowymi *kultura audiowizualna i zarządzanie kulturą*.

Powyższym celom odpowiada przyporządkowanie dyscyplinowe kierunku do nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce (na I i II stopniu). Przyporządkowanie takie umożliwia dostarczenie studentom zarówno wiedzy z dyscyplin nauki o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, jak też przygotowanie do prowadzenia badań naukowych w tych dyscyplinach. Przyporządkowane do wymienionych dyscyplin jest uzasadnione, ponieważ pozwala na zachowanie spójności w zakresie kluczowych przesłanek oraz celów prowadzenia danego kierunku studiów, ujętych w koncepcji kształcenia i znajdujących odzwierciedlenie w efektach uczenia się. Przyporządkowanie wymienionych wyżej

dyscyplin jest uzasadnione celami kształcenia, zakładającymi przedstawienie szerokiego zakresu wiedzy o najważniejszych teoriach w zakresie kulturoznawstwa, aktualnych ich przekształceniach, a także sposobie prowadzenia działań animacyjno-kulturowych w obszarze lokalnym, zaś dostarczenie narzędzi badawczych służy ich analizie i interpretacji oraz aktywnemu i kompetentnemu włączaniu się w pracę instytucji kultury, mediów oraz organizacji pozarządowych.

Koncepcja i cele kształcenia na kulturoznawstwie są związane z prowadzoną w Uniwersytecie Gdańskim działalnością naukową w dyscyplinach reprezentowanych przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku oraz odpowiadają zakresowi kształcenia na tym kierunku. Obejmują one w ramach nauk o kulturze i religii, m.in. badania nad antropologią miasta, kulturą artystyczną, popularną oraz społecznościami lokalnymi i kulturami pozaeuropejskimi, zaś w ramach nauk o sztuce, m.in. studia nad sztuką współczesną, teatrem i filmem.

Szczególne potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, które realizuje kierunek, związane są przede wszystkim z wykształceniem przyszłych pracowników sektora kultury, nauki i mediów. Koncepcja i cele kształcenia na studiach pierwszego stopnia zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi (studenci i nauczyciele akademicy, reprezentowani w programowej radzie kierunku, przedstawiciele instytucji kultury oraz nauki). W wyniku tej współpracy w koncepcji kształcenia uwzględniono w pracy dydaktycznej możliwość współdziałania z interesariuszami zewnętrznymi (absolwenci kulturoznawstwa pracują m.in. w Urzędzie Miasta Gdyni, Nadbałtyckim Centrum Kultury, FilMOTECE Narodowej w Warszawie, Instytucie Etnologii i Antropologii UG, Centrum Kultury „Zamek” w Nowem, Radiu Norda FM w Wejherowie, „Gazecie Wyborczej” i firmach prywatnych), co otworzyło kierunek na potrzeby rynku pracy oraz zwiększyło atrakcyjność kształcenia na kulturoznawstwie, zgodnie z badawczą, ale też społeczną misją UG. Efektem rozmów z pracodawcami są zmiany mające na celu poprawę funkcjonowania absolwentów kierunku kulturoznawstwo na rynku pracy w specjalności: na II stopniu studiów do specjalności zarządzanie kulturą wprowadzono zajęcia *budowanie zespołu* oraz *kultura komunikacji*. Z kolei na prośbę studentów studiów I stopnia wprowadzono korektę treści programowych, zwiększając liczbę zajęć podejmujących tematykę komunikacji wizualnej.

W koncepcji kierunku uwzględniono możliwość realizacji do 20% pkt. ECTS podczas zajęć kontaktowych z wykorzystaniem metod oraz technik kształcenia na odległość. Obecnie zajęcia zdalne są traktowane jako tryb wyjątkowy i alternatywny, na przykład w wypadku wyjazdu pracownika na badania czy kwerendę (umożliwiają wtedy uniknięcie zaległości do odrobienia). Techniki i metody nauczania na odległość uwzględnione są natomiast w realizacji celów kształcenia związanych z treściami dotyczącymi wiedzy i kompetencji związanych z kulturą cyfrową.

Ogólne efekty uczenia się dla kierunku (tzw. kierunkowe) są zgodne z koncepcją kształcenia i profilem ogólnoakademickim kierunku kulturoznawstwo, zakładającymi połączenie wiedzy o teoretycznych aspektach kultury i sztuki z praktyczną ich aplikacją w lokalnych warunkach. Dlatego też najistotniejsze dla efektów uczenia się na studiach pierwszego stopnia jest położenie nacisku na wiedzę i krytyczną analizę podejść teoretycznych oraz ich zastosowanie do badań empirycznych. Przykładowo efekt uczenia się K_W01 „ma uporządkowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce w dziedzinie nauk humanistycznych, a także o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej” uzupełniany jest efektami wskazującymi na sposoby wykorzystania tej wiedzy w przestrzeni kulturowej (KW_08 „orientuje się w problemach współczesnego świata, współczesnym życiu kulturalnym i artystycznym, a także funkcjonowaniu instytucji kultury na Pomorzu; zna prawne, ekonomiczne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej kulturoznawcy”). Istotne miejsce w efektach uczenia się zajmują te, które dotyczą prowadzenia badań (np. K_U02 „posiada

umiejętności badawcze obejmujące m.in. formułowanie i interpretację problemów badawczych, dobór metod i narzędzi oraz opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na prowadzenie badań nad kulturą i sztuką pod kierunkiem opiekuna naukowego”) i uwzględniają kompetencje społeczne oraz świadomość postawy badacza (K_K03 „prawidłowo rozpoznaje i rozstrzyga problemy związane z zawodem kulturoznawcy – specjalisty w zakresie krytyki i popularyzacji kultury, animacji kultury lub kultury mediów elektronicznych i redakcji stron internetowych”), jak też specyfikę przydatności pracy kulturoznawcy w regionie (K_K04 „ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i artystycznego”). Na studiach drugiego stopnia nacisk położono na zdobywanie specjalistycznych kompetencji niezbędnych w samodzielnej pracy kulturoznawcy, także w obszarze działalności badawczej i w ramach wybieranej specjalności (K_W03 „ma szczegółową, aktualną wiedzę o współczesnych dokonaniach nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, a także o wiodących ośrodkach kulturoznawstwa i kierunkach prowadzonych tam badań”, K_U06 „potrafi tworzyć syntetyczne ujęcia zjawisk kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia badawczego i zawodowego, związanego z wybraną specjalnością”). Uwzględniono także krytyczne umiejętności niezbędne w pracy badawczej (K_U01 „potrafi biegłe wyszukiwać, interpretować i selekcjonować informacje, z wykorzystaniem różnych źródeł, mediów i technologii, oraz formułować na ich podstawie samodzielne wnioski”).

Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z właściwym poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji. Przykładowo efekty odnoszące się do relacji teorii i empirii na I stopniu (K_U01, K_U03, K_U04), fundamentalne dla zrozumienia założeń badań terenowych, odpowiadają efektowi uczenia się PRK na poziomie 6, P6S_UW uwzględniającemu m.in. wykorzystywanie posiadanej wiedzy, właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi. Dowodzi tego K_K03 “prawidłowo rozpoznaje i rozstrzyga problemy związane z zawodem kulturoznawcy – specjalisty w zakresie krytyki i popularyzacji kultury, animacji kultury lub kultury mediów elektronicznych i redakcji stron internetowych”, a także K_K02: “potrafi określić środki i metody służące realizacji konkretnego zadania; działa w sposób przedsiębiorczy” odpowiadający kompetencjom określonym w PRK, dotyczącym wiedzy na temat dylematów współczesnej cywilizacji, przedsiębiorczości czy umiejętności rozwiązywania problemów w warunkach nieprzewidywalnych. Odpowiednio efekty uczenia się dla studiów II stopnia uwzględniają także pogłębiony charakter zdobywanej wiedzy, wymagany na poziomie 7 PRK.

Przykładem korelacja K_W03 („ma szczegółową, aktualną wiedzę o współczesnych dokonaniach nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, a także o wiodących ośrodkach kulturoznawstwa i kierunkach prowadzonych tam badań”), K_W04 („ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą problemów współczesnego świata oraz teoretycznych, filozoficznych i estetycznych podstaw refleksji o kulturze i sztuce”) i efektów dotyczących specyfiki prowadzenia badań kulturoznawczych K_U04 („posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin humanistyki oraz jej stosowania w nietypowych sytuacjach zawodowych”) z P7S_WG („zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi”). Trafnie także powiązано kompetencje społeczne. Przykładem K_K05 „aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata” z P7S_KO „jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego”.

Podstawowe dla koncepcji kształcenia efekty uczenia się są uzupełnione wiedzą, kompetencjami i umiejętnościami właściwymi dla kierunku, odnoszącymi się ściśle do obszarów badań w obrębie nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce. Są one specyficzne i zgodne ze stanem wiedzy w tych dyscyplinach. Łączone są tu wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne w taki sposób, aby uwzględnić naukowy i animacyjny charakter kierunku, co jest zgodne z jego ogólnoakademickim profilem. Przykładem mogą być efekty uczenia się (na studiach I stopnia) integrujące transdyscyplinarne przepływy pomiędzy naukami o kulturze i religii oraz naukami o sztuce, przy jednoczesnym zachowaniu ich specyfiki przedmiotowej i metodologicznej. Obejmują one wiedzę szczegółową z zakresu antropologii kultury, historii kultury, kultury popularnej, kultur tubylczych, regionalistyki, muzealnictwa i religii, a także z zakresu sztuk plastycznych, teatru, muzyki, filmu, widowiska i literatury. Na studiach drugiego stopnia efekty uczenia się odnoszą się m.in. do problemów związanych ze świadomością metodologiczną badacza („ma wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej kulturoznawstwa, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności zawodowej”), najnowszymi teoriami z obszaru kulturoznawstwa, sztuki, analizy i interpretowania dzieł kultury, a także funkcjonowania lokalnych instytucji kultury. Na obu poziomach efekty odnoszące się do wiedzy i umiejętności są właściwie rozwijane w zakresie kompetencji społecznych: umiejętności pracy i zarządzania zespołem, diagnozowania problemów kulturowych, dbałości o dziedzictwo kulturowe i etycznego działania w obszarze kultury. Powyższe efekty uczenia się są zgodne z działalnością naukową prowadzoną w Uniwersytecie Gdańskim.

Efekty uczenia się założone dla poszczególnych zajęć są specyficzne i zgodne z kierunkowymi. Przykładowo, w ramach zajęć *wstęp do kulturoznawstwa I* (I stopień) efekt: „ma uporządkowaną wiedzę o specyfice, znaczeniu i miejscu kulturoznawstwa wśród nauk o kulturze i religii” odpowiada K_W01: „ma uporządkowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce w dziedzinie nauk humanistycznych, a także o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej”, zaś efekt zajęć *analiza i interpretacja tekstów kultury I* student „ma podstawową wiedzę o zasadach hermeneutyki i najważniejszych współczesnych teoriach interpretacji” wpisuje się w K_W03 „ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w zakresie nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce”. Także w ramach zajęć specjalnościowych efekty uczenia się są zgodne z kierunkowymi, np. w ramach zajęć *kanon filmowy* (krytyka i popularyzacja kultury) efekt: „dobrze zna terminologię z zakresu filmoznawstwa i kulturowych studiów nad kinem” odpowiada K_W02: „zna terminologię z zakresu nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce”. Na II stopniu specyficzne efekty uczenia się wskazują na wiedzę w pogłębionym stopniu. Przykładowo efekt zajęć *dynamika przemian kulturowych w XX wieku* „zna prace naukowe, które wymodelowały współczesne myślenie o kierunkach przemian społecznych, politycznych i kulturowych” odpowiada KW-03 „ma szczegółową, aktualną wiedzę o współczesnych dokonaniach nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, a także o wiodących ośrodkach kulturoznawstwa i kierunkach prowadzonych tam badań”.

Wskazane efekty uczenia się opisują w sposób właściwy, specyficzny i rzeczowy wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów. Sformułowano je w sposób zrozumiały oraz uwzględniają one także komunikowanie się w języku obcym (efekt K_U8 „ma umiejętności językowe zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego”, I stopień) oraz umiejętności związane z przygotowaniem pracy pisemnej w języku obcym dotyczącej zagadnień kultury i sztuki, opartej na różnych źródłach i aktualnej literaturze przedmiotu (efekt K_U6) oraz na stopniu II K_U08 „sprawnie przygotowuje wystąpienia ustne i prezentacje w języku polskim i wybranym języku obcym” i K_U09 „ma umiejętności językowe zgodne

z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego”) i kompetencje społeczne, wymagane do zrealizowania podstawowego założenia koncepcji kierunku, tj. na stopniu I studiów wykształcenia świadomego i aktywnego animatora działań kulturowych oraz pracownika instytucji kultury (K_U02, K_U04, K_U05), zaś na stopniu II do funkcjonowania studentów w środowisku naukowym i prowadzenia badań naukowych (K_U01, K_U04).

Istotną rolę w kształtowaniu efektów uczenia się pełnią efekty odnoszące się do wyboru ról zawodowych i postawy badacza, takie jak K_U3 (I stopień, „prawidłowo rozpoznaje i rozstrzyga problemy związane z zawodem kulturoznawcy – specjalisty w zakresie krytyki i popularyzacji kultury, animacji kultury lub kultury mediów elektronicznych i redakcji stron internetowych”) i K_U06 (II stopień „potrafi tworzyć syntetyczne ujęcia zjawisk kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia badawczego i zawodowego, związanego z wybraną specjalnością”).

Efekty uczenia się są możliwe do osiągnięcia, sformułowano je w sposób jasny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji. Przykładowo efekt dla II stopnia studiów K_W02 „zna terminologię nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce na poziomie rozszerzonym” jest zrozumiały i weryfikowalny.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1. (kryterium spełnione/kryterium spełnione częściowo/kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, zakładającą połączenie kształcenia i kształtowania aktywnego obywatela, mieszczą się w dyscyplinach nauki o kulturze i religii oraz nauki o sztuce, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni oraz najnowszą wiedzą i badaniami w tych dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy, co odzwierciedlają losy absolwentów.

Efekty uczenia się na I i II stopniu studiów są zgodne z koncepcją i celami kształcenia, jak też dyscyplinami: nauki o kulturze i religii oraz nauki o sztuce, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów. Odpowiadają one właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji zakładającej uzyskiwanie wiedzy zaawansowanej na I roku studiów oraz pogłębionej na II stopniu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2.

Treści programowe dla studiów I i II stopnia kierunku kulturoznawstwo są zgodne z koncepcją kształcenia i efektami uczenia się. Przewidują one przekazanie wiedzy z dyscyplin nauki o kulturze i religii oraz nauki o sztuce, do których przyporządkowano kierunek, w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych typowych dla kierunku o profilu ogólnoakademickim. Treści te uwzględniają aktualny stan wiedzy i metodyki badań w obu dyscyplinach, zawierają najnowszą literaturę przedmiotu, a także są zgodne z generycznymi efektami uczenia określonymi dla kierunku oraz zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

W ramach zajęć dla studiów I stopnia wchodzących w zakres dyscypliny nauki o kulturze i religii uwzględniono m.in. szeroko rozumianą wiedzę o przeobrażeniach teorii kulturoznawczych i ich relacjach z naukami z zakresu antropologii i socjologii kultury oraz filozofii. W treściach programowych zawarto wiedzę z obszaru kultury literackiej, muzycznej, artystycznej oraz cyfrowej. W programie obecne są także treści o charakterze metodologicznym, przygotowujące do prowadzenia badań w zakresie aktualnych podejść kulturoznawczych: m.in. performatyki i netnografii. W zakresie nauk o sztuce uwzględniono m.in. treści odnoszące się do badań nad historią sztuki i sztuką współczesną, teatrem i filmem. W ramach specjalności realizowane są treści specjalizujące wiedzę z obu dyscyplin: np. treści związane z animacją środowisk i kultur lokalnych w ramach specjalności *animacja kultury*, czy też tematyka etyki i praktyki nowych mediów w specjalności *kultura audiowizualna*. Na studiach II stopnia dyscyplinie nauki o kulturze i religii przyporządkowano treści odnoszące się do m.in. najnowszych metodologii kulturoznawstwa i metod jakościowych, natomiast naukom o sztuce – tematykę współczesnych nurtów i kategorii estetycznych w sztuce współczesnej.

Treści programowe są w przemyślany sposób pogłębiane pomiędzy I i II stopniem studiów. Na I stopniu odnoszą się one przede wszystkim do wiedzy o podstawach teorii kulturoznawczych (*wstęp do kulturoznawstwa*) i wiedzy o dziedzinach kultury, na stopniu II wprowadzane są treści pozwalające zaprojektować własne badania (np. w ramach zajęć *metody badań jakościowych* studenci zapoznawani są ze sposobami prowadzenia badań i koncepcjami teoretycznymi, jak też podejmują próby ich realizacji w formie warsztatowej), a także koncepcje najbardziej aktualne, wymagające specjalistycznej wiedzy o obszarach funkcjonowania nauk o kulturze i religii i nauk o sztuce, np. o teoriach nowoczesności, rynku sztuki, instytucjach kultury, widowiskach współczesnych, a także o cielesności w kulturze.

Treści programowe są zgodne z zakresem badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia. Są one ściśle związane z tematyką badań naukowych nauczycieli akademickich i przez nich uwzględniane w programach zajęć. Przykładem mogą być treści odnoszące się do badań nad kulturą filmową, teatralną i muzyczną, a także do antropologii miasta. Tematyka ta jest obecna zarówno w zajęciach obligatoryjnych, specjalnościowych i fakultatywnych (np. *krytyka filmowa; storytelling; Gdańsk, gdańszczanie i gdańszczanki w oglądzie antropologicznym i historycznym*).

Treści programowe są kompleksowe, specyficzne dla zajęć tworzących program i umożliwiają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się. Przykładowo treści specyficzne dla kulturoznawstwa odnoszące się do teorii i metodologii badań umożliwiają osiągnięcie efektów uczenia się związanych z wiedzą dotyczącą relacji zachodzącej pomiędzy poszczególnymi dyscyplinami współcześnie

usytuowanej humanistyki i ich powiązań ze sztuką, natomiast treści dotyczące regionalnej specyfiki instytucji kultury kształtują umiejętności osadzenia dziedzictwa kulturowego w historii i teraźniejszości. Układ treści programowych pozwala indywidualizować ścieżkę kształcenia przez wybór specjalności (na studiach I stopnia są to *krytyka i popularyzacja kultury, animacja kultury oraz kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych*; na studiach II stopnia – *zarządzanie kulturą i kultura audiowizualna*), seminaria dyplomowe oraz wybór propozycji z puli zajęć fakultatywnych (np. *turystyka kulturowa, język propagandy*). Proponowane zajęcia obowiązkowe i fakultatywne zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się zakładanych dla ocenianego kierunku.

Czas trwania studiów jest właściwy i umożliwia osiągnięcie przez studentów założonych w programie studiów efektów uczenia się. Harmonogram realizacji programu na kierunku kulturoznawstwo I i II stopnia został ustalony prawidłowo. Proporcje zajęć realizowanych w kolejnych latach rozplanowano w taki sposób, aby obciążenie studentów w całym toku studiów w sposób racjonalny uwzględniało nakład ich pracy.

Liczba pkt. ECTS osiągnięta podczas zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich jest oszacowana właściwie i realistycznie. Na I stopniu studiów studenci uzyskują 90 pkt. ECTS podczas realizacji 1800 godzin, oraz na studiach II stopnia 60 ECTS podczas 900 godzin.

Poszczególnym zajęciom przypisano właściwą liczbę punktów ECTS. Przykładowo na I stopniu studiów zajęciom *wstęp do kulturoznawstwa - ćwiczenia*, trwającym 30 godzin, przypisano 3 pkt. ECTS, także na II stopniu *metodologiom kulturoznawstwa* (30 godz.) przypisano 3 pkt ECTS. Jest to wystarczająca liczba godzin pozwalająca uzyskać zakładane efekty uczenia się.

Zajęcia obowiązkowe na I stopniu studiów odbywają się w formie wykładów, ćwiczeń konwersatoryjnych i metodycznych, seminariów, na II stopniu dominują formy seminaryjne i konwersatoryjne. Zajęcia fakultatywne prowadzone są w formie seminariów, wykładów konwersatoryjnych i konwersatoriów. Dominują zajęcia zorientowane na dyskusję i realizację mikroprojektów. Przewidziana w planie studiów I i II roku liczba semestrów, a także sekwencje zajęć (zajęcia obowiązkowe o charakterze ogólnym oraz wybierane przez studentów zajęcia specjalnościowe i zajęcia fakultatywne) umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Przykładem sekwencje zajęć na I stopniu studiów uwzględniające postęp wiedzy. Są one uporządkowane w taki sposób, aby uwzględniały wykład i ćwiczenia (np. *kultura popularna*) lub stopień zaawansowania studentów (*filozoficzne podstawy kulturoznawstwa I i II*).

W planie studiów I stopnia przyporządkowano zajęciom do wyboru właściwą liczbę punktów ECTS, stanowiącą 37,78 % ogólnej liczby punktów ECTS. Zapewnione jest w ten sposób wymagane 30% liczby punktów ECTS, koniecznych do ukończenia studiów na poziomie licencjackim. Także w planie studiów II stopnia uwzględniono zajęcia do wyboru odpowiadające 85 punktom ECTS (70,83 %), co zapewnia 30% wymaganych punktów. Studenci mogą wybierać interesującą ich specjalność z trzech propozycji (studenci podają wybór dwóch I i II), przy czym realizowane w danym roku są dwie, cieszące się największą popularnością. Zajęcia specjalnościowe są pogrupowane w moduły przedstawiające poszczególne obszary tematyczne obecne w dyscyplinie nauki o kulturze i religii oraz nauki o sztuce, związane z tematyką działalności instytucji kultury (np. *muzealnictwo i wystawiennictwo, promocja kultury*), a także teorii i kultury audiowizualnej (np. *groznawstwo, problemy prawne i etyczne w internecie*). Wybierają także zajęcia z oferty zajęć fakultatywnych, aktualizowanych co roku, oraz mają możliwość korzystać ze zindywidualizowanych kursów w formie tutoringu. Studenci mogą także uczestniczyć w wykładzie ogólnouczelnianym oferowanym przez inny wydział niż wydział macierzysty studenta, a także korzystać z oferty innych uczelni w ramach Związku Uczelni Fahrenheita (na podstawie porozumienia z Politechniką Gdańską i Gdańskim Uniwersytetem Medycznym).

Przykładowo PG oferuje w semestrze zimowym 2023/2024 m.in. *wykłady historia i zabytki techniki oraz wynalazki inspirowane naturą*. Pozwala to studentom samodzielnie i elastycznie planować ścieżkę kształcenia, jak również planować przyszłą specjalizację badawczą.

Plan studiów obejmuje zajęcia związane z prowadzoną w UG działalnością naukową. Łączna liczba punktów ECTS (odpowiednio 139 i 95 pkt. na studiach I i II stopnia) została podzielona na poszczególne dyscypliny następująco: na I stopniu studiów 97 pkt. ECTS w ramach nauk o kulturze i religii oraz 42 w ramach nauk o sztuce; na II stopniu 42 pkt. ECTS w ramach nauk o kulturze i religii oraz 29 w ramach nauk o sztuce. Przypisanie zajęć do dyscyplin oraz wymiar ECTS jest prawidłowy (np. zajęcia na stopniu I w ramach nauk o kulturze i religii *współczesne dyskursy kulturoznawcze* oszacowano na 3 ECTS; wpisana w zakres nauk o sztuce *sztuka współczesna* na 3 ECTS). Na II stopniu zajęcia przypisano do poszczególnych dyscyplin (np. *współczesne widowisko*, nauki o sztuce) bądź wskazano na ich interdyscyplinarny charakter (*ciało w sztukach audiowizualnych* obejmuje zakres obu dyscyplin kierunkowych) Przypisanie takie odpowiada wymaganej ponad połowie punktów ECTS związanych z prowadzoną w Uniwersytecie Gdańskim działalnością naukową.

W planie zajęć uwzględniono zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka nowożytnego w wymiarze 120 godzin (8 pkt. ECTS) z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów na I stopniu (co pozwala uzyskać kompetencje językowe na poziomie B2, zgodne z ESOKJ) oraz 60 godzin (4 pkt. ECTS) na studiach II stopnia (na poziomie B2+). W treściach programowych zajęć uwzględniono literaturę w języku obcym oraz obcojęzyczną profesjonalną terminologię badawczą. Wymóg uzyskania 5 pkt. ECTS, jakie student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk społecznych, jest spełniony dzięki uwzględnieniu w planie studiów zajęć z zakresu tej dziedziny. Przykładowo na studiach I stopnia są to *socjologia kultury* i *netnografia* (7 ECTS), zaś na studiach II stopnia m.in. *zarządzanie organizacjami i instytucjami kultury*, ekonomia kultury, budowanie zespołu (6 ECTS). W realizowanym obecnie programie studiów przewidziano zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w ograniczonym zakresie. Są one wykorzystywane w sytuacjach wynikających z tematyki specyficznych zajęć (np. *kultura cyfrowa*, *antropologia nowych mediów*) lub realizacji zajęć w sytuacji choroby nauczyciela akademickiego.

Metody kształcenia wykorzystywane w toku studiów na kierunku kulturoznawstwo są różnorodne, specyficzne dla poszczególnych zajęć i zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. W trakcie wykładów wykorzystywane są metody podające z elementami wykładu informacyjnego (objaśnienie i wyjaśnienie) oraz problemowego. Z kolei ćwiczenia audytoryjne na I stopniu studiów wprowadzają m.in. analizę tekstów połączoną z dyskusją, pisanie i analizę tekstów na podstawie lektur, dziennik studiowania literatury naukowej, metody gamingowe oraz pracę w grupach. Na II stopniu metody te są bardziej zaawansowane i np. w trakcie ćwiczeń warsztatowych grupowych i indywidualnych wykorzystuje się poza analizą tekstów z dyskusją szeroko rozumiane metody projektowe (w zakresie tak badawczym jak praktycznym i wdrożeniowym). W przypadku seminariów na I i II stopniu studiów stosowane są następujące metody: samodzielna praca studentów, prezentacje kolejnych etapów realizacji pracy poddawane dyskusji pod kierunkiem opiekuna oraz krytyczna analiza przypadków, które mają przygotować do napisania i obrony pracy dyplomowej. W doborze metod kształcenia uwzględniane są powiązane z formą kształcenia metody tradycyjne (wykład, ćwiczenia), wzbogacone o najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej w oparciu o mikrodyskusje i prezentacje multimedialne. Przykładowo dla zajęć *warsztat artystyczny* są to działania artystyczne oraz projektowanie i rozwiązywanie zadań. Do innowacyjnych metod dydaktycznych aktywizujących i integrujących grupę stosowane są: jigsaw, burza mózgów, mapa myśli,

dziennik lektury, a także techniki Low Threshold Strategies, które aktywizują studentów i pozwalają im na lepsze przyswajanie wiedzy.

W nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne, wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. W okresie nauki zdalnej stosowano narzędzia pracy zdalnej wypracowane dla działań edukacyjnych oraz opracowano Platformę Edukacyjną UG udostępniającą całą gamę metod i narzędzi dydaktycznych. Po powrocie do metod stacjonarnych niektóre z nich są nadal wykorzystywane w specyficznych celach, np. pracy w grupach oraz tworzenia repozytoriów tekstów i cyfrowych baz danych zawierających materiały audiowizualne, a także narzędzia pracy online. Te metody i narzędzia dydaktyczne dodatkowo wspomagają uzyskiwanie efektów uczenia się osiągniętych podczas zajęć stacjonarnych.

Stosowane w procesie kształcenia metody i narzędzia dydaktyczne nakierowane są na stymulowanie studentów do samodzielnej pracy. Wykorzystywane są różne formy pracy projektowej i animacyjnej, pozwalające studentom uzyskiwać kompetencje społeczne i kulturowe realizowane m.in. we współpracy z instytucjami kultury (np. projekty wystawiennicze i animacyjne w ramach zajęć *kalejdoskop kultury współczesnej*)

Metody dydaktyczne pozwalające uzyskać kompetencje badawcze na I stopniu studiów kulturoznawstwa (m.in. podczas zajęć *podstawy warsztatu pracy naukowej* i *warsztat badań własnych* w 4 semestrze), obejmują techniki prowadzenia badań, opracowywanie wyników, dyskusję nad pierwszymi samodzielnymi projektami i formy warsztatowe. Z kolei podczas proponowanych na studiach II stopnia *metodologii kulturoznawstwa* i *metodologii badań jakościowych - warsztat* (semestr 1), wprowadzających studentów w specyfikę prowadzenia badań nad zjawiskami kulturowymi, wykorzystywane są metody warsztatowe, pracy w grupie, techniki projektowe i dyskusyjne. Zdobyta podczas zajęć swoista dla reprezentowanych dyscyplin naukowych krytyczna i twórcza samoświadomość pozyskanej wiedzy umożliwia przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie nauk o kulturze i religii, jak też nauk o sztuce.

Metody kształcenia i stosowane techniki kształcenia językowego nie tylko umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów I stopnia lub B2+ na poziomie studiów II stopnia lub jednolitych studiów magisterskich, lecz są także dostosowane do treści programowych kulturoznawstwa. Stosowane metody dydaktyczne obejmują pracę w grupach, omawianie i tłumaczenie tekstów, pracę w formie gier i quizów. Wprowadzana jest terminologia badawcza z zakresu kulturoznawstwa w stopniu uzgodnionym z Radą Programową kierunku.

Metody dydaktyczne stosowane podczas zajęć umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się, także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów (także ze specjalnymi potrzebami). Zapewnione są materiały dydaktyczne (teksty, materiały audiowizualne) w formie elektronicznej, dostępne za pośrednictwem platform edukacyjnych wykorzystywanych w UG. Jednocześnie niewielka liczebność grup, indywidualna organizacja studiów, a także metody tutoringów pozwalają dopasować metody do potrzeb poszczególnych studentów oraz zindywidualizować ścieżkę kształcenia.

W ramach ocenianego kierunku prowadzone są praktyki zawodowe. Na I stopniu realizowanych jest 120 godzin praktyk, a na II stopniu 90 godzin praktyki studenckiej. Praktyki stanowią integralną część programu studiów. Rodzaj praktyk i ich wymiar określony jest w planach studiów. Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte oraz opublikowane zasady. W dokumentach organizacyjnych poprawnie wskazano konkretne funkcje i zakres odpowiedzialności osób, które odpowiadają za organizację i nadzór nad praktykami. Określa

je szczegółowo Regulamin studenckich praktyk zawodowych - kierunek Kulturoznawstwo osobno dla I i II stopnia studiów.

Regulamin określa szczegółowy zakres oraz tryb organizacji praktyk, wskazuje na cel praktyk, terminy, kompetencje zaangażowanych w prace podmiotów, tryb praktyk zagranicznych lub praktyk realizowanych w formie badań terenowych, a także role opiekunów praktyk po stronie podmiotu, w którym realizowane są praktyki. Ponadto określa on tryb formalny i sposób zaliczenia. Wspomnieć należy, że na stronie uczelni w zakładce informacje dla studentów/praktyki w sposób klarowny określono poszczególne kroki organizacji i realizacji praktyk, a także wskazano krok po kroku listę niezbędnych dokumentów do ich realizacji.

Nadzór nad systemem organizacji praktyk studenckich sprawuje Kierownik Studenckich praktyk zawodowych. W dokumentacji towarzyszącej praktykom zawodowym znajduje się również program praktyk, który określa między innymi efekty uczenia się do zrealizowania podczas praktyki. Są one zgodne z efektami zakładanymi na kierunku studiów. Praktyka zawodowa służy poznaniu pracy i problemów instytucji kultury oraz nabyciu przez studentów umiejętności, jak też kompetencji zawodowych i społecznych. Wskazano w nim cele praktyki zawodowej. Wśród nich podkreśla się w szczególności pogłębienie wiedzy dotyczącej społecznych uwarunkowań kultury i sztuki, zarówno w zakresie teorii jak i wiedzy o instytucjach kultury. Istotnym jest również pogłębienie umiejętności w zakresie: organizacji pracy, umiejętności poszukania rozwiązań w sytuacjach konfliktowych, niemniej istotnym jest budowanie sieci kontaktów zawodowych i umiejętności ich wykorzystywania. Celem praktyk jest również pogłębianie kompetencji zawodowych, a także umiejętności pracy w zespole oraz kierowania pracą zespołu. Niemniej ważnym jest umiejętne rozpoznanie i rozwiązanie sytuacji problemowych pojawiających się w miejscu pracy.

W programie studiów do praktyk przypisano efekty uczenia się takie jak dla kierunku. Wskazano w nim następujące efekty uczenia się, które w trakcie realizacji praktyk student osiąga. W zakresie wiedzy wskazano na (K_W01, K_W08) pogłębioną wiedzę na temat współczesnego życia kulturalnego i artystycznego oraz funkcjonowania instytucji kultury (K_W08). W zakresie umiejętności wskazano (K_U03, K_U04) na umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy i poszerzania umiejętności w celu rozwijania własnych predyspozycji i optymalnego uczestnictwa w praktykach, aby świadomie kierować karierą zawodową (K_U03); umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin humanistyki oraz umiejętność korzystania z zasobów, a także umiejętność wykonywania zleconych zadań. W zakresie kompetencji społecznych sylabus praktyk wskazuje na doskonalenie kompetencji, kreatywność i samodzielność studentów, w tym (K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06) współdziałanie w zespole, i kompetencje zarządzania nim (K_K02); dbałość o zachowanie najwyższych standardów etycznych i profesjonalnych zawodu kulturoznawcy (K_K03); popularyzacja wiedzy o kulturze i sztuce (K_K04); uczestnictwo w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, Polski i świata (K_K05); uczestnictwo w życiu kulturalnym i artystycznym (K_K06) .

Praktyka zawodowa jest obowiązkowa, studenci mają kompetencje, aby w ciągu roku akademickiego odbyć łącznie 120 godzin praktyki zawodowej na I stopniu oraz 90 godzin na II stopniu. Są one realizowane w czasie trwania roku akademickiego.

Instytucje lub firmy, w których studenci odbywają praktyki zawodowe, są dobrane właściwie, prowadzą działalność zgodną z profilem studiów i tym samym umożliwiają realizację zakładanych dla obu stopni studiów efektów uczenia się. Z zasady student odbywa praktyki w miejscach wskazanych przez siebie, ale musi przejść określoną procedurę weryfikującą określoną instytucję czy firmę pod kątem możliwości zakładanych efektów uczenia się. Student jest zobowiązany do znalezienia miejsca praktyk i złożenia dokumentacji zgodnie z regulaminem znajdującym się na stronie internetowej uczelni, który

wskazuje, jakie kryteria musi spełnić dany podmiot, aby została z nim podpisana umowa na realizację praktyk. Na tej samej stronie zamieszczono plik z listą podmiotów rekomendowanych do realizacji praktyk wraz z danymi kontaktowymi. Wśród instytucji rekomendowanych do realizacji praktyk znajdują się zarówno krajowe jak i zagraniczne jednostki, w tym m. in. urzędy państwowe, instytucje państwowe, firmy prywatne o zbliżonym do studiów profilu, a także inne podmioty komercyjne.

Procedurę zaliczenia praktyki zawodowej określa w sposób szczegółowy Regulamin praktyk. Zaliczenia praktyki dokonuje Kierownik praktyk na podstawie weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się oraz powyżej wskazanych dokumentów. Warunkiem zaliczenia praktyki jest jej odbycie w ustalonym terminie oraz wykazanie się wiedzą i umiejętnościami, dla których praktyka została zorganizowana. Odbywanie praktyki nie zwalnia studenta z obowiązku zaliczania zajęć objętych planem studiów. Zaliczenie praktyki wpisuje się do kart egzaminacyjnych.

Efekty uczenia się, jakie zgodnie z Programem praktyk zakładają Władze wizytowanego kierunku, są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych grup zajęć. Treści programowe określone dla praktyk, ich wymiar oraz przyporządkowana im liczba punktów ECTS, a także umiejscowienie praktyk w planie studiów, jak również dobór miejsc odbywania praktyk – studenci podejmują współpracę z instytucjami naukowymi i kulturalnymi – przez ostatnie lata było ich ponad sto, na tej liście znajdują się m.in. Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, Gdański Archipelag Kultury, Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku, Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna w Gdańsku, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” w Gdańsku, Gdyńska Szkoła Filmowa, Gdyńskie Centrum Filmowe, Gdańska Galeria Miejska, Teatr Wybrzeże w Gdańsku, Gdański Teatr Szekspirowski, Miejski Teatr „Miniatura” w Gdańsku, Teatr Miejski im. W. Gombrowicza w Gdyni, Opera Bałtycka w Gdańsku, Gdańska Fundacja Kultury „Zbliżenia” i wiele innych. Instytucje te zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Infrastruktura oraz wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu uczenia się, za weryfikację czego odpowiedzialny jest opiekun praktyk oraz doradca ze strony uczelni. Umożliwiają one osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk.

Na studiach I stopnia zajęcia odbywają się w wybrane dni tygodnia (w semestrze zimowych r. akad. 2023/2024 są to 4 dni w tygodniu, odbywają się 3 lub 4 zajęcia trwające 1,5 godziny, w jednym wypadku pojawia się 1,5 godzinna przerwa między zajęciami), co jest zgodne z zasadami zachowania higieny pracy oraz umożliwia studentom realizację samodzielnych projektów badawczych. Jednocześnie zajęcia wykładowe i seminaryjne zaplanowano w blokach, pozostawiając możliwości dopasowania planu do zajęć fakultatywnych oraz seminaryjnych. Także na II stopniu zajęcia są rozplanowane w sposób analogiczny, co pozwala studentom samodzielnie kształtować program, korzystając z oferty przedmiotów do wyboru. Dzięki temu mogą oni efektywnie wykorzystać czas przeznaczony na uczenie się i weryfikację efektów uczenia się oraz elastycznie dopasować plan zajęć do realizacji własnych projektów i mieć czas na pracę własną. Wiedza uzyskana w trakcie zajęć jest weryfikowana w trakcie semestru, co pozwala na bieżąco uzyskiwać studentom informację zwrotną o efektach uczenia się. Także dzięki rozplanowaniu z wyprzedzeniem sesji egzaminacyjnej czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

Na 1 roku studiów I stopnia w semestrze 1 zajęcia kończą się 2 egzaminami oraz 2 zaliczeniami w semestrze 1 i 2 w drugim, także na studiach II stopnia liczba egzaminów w semestrze 1 wynosi 2 oraz zaliczeń również 2. Takie rozplanowanie jest racjonalne, z uwzględnieniem liczby zajęć w semestrze i nakładu pracy studentów, koniecznego do przygotowania się do egzaminu bądź zaliczenia. Pozwala to studentom tak wybrać terminy zdawania egzaminów, aby dzielił je co najmniej

jeden dzień wolny. Na kolejnych latach liczba egzaminów w sesji jest ograniczana. Podsumowanie wyników zajęć kończących się zaliczeniem z oceną odbywa się podczas ostatnich zajęć w semestrze bądź w wyznaczonym terminie w sesji egzaminacyjnej. Dzięki temu studenci mogą uzyskać odpowiednio wcześniej informację zwrotną o efektach uczenia się.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach nauki o kulturze i religii oraz nauki o sztuce, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej Uczelni w tych dyscyplinach.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Liczbę godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS oszacowano właściwie.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się. Zajęcia laboratoryjne, proseminaria i seminaria umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Praktyki zawodowe realizowane są w oparciu o sformalizowane, publicznie dostępne zasady. Efekty uczenia określone dla praktyk są zgodne z efektami przypisanymi do pozostałych zajęć. Treści programowe praktyk, liczba punktów ECTS, a także umiejscowienie praktyk w planie studiów zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Miejsca praktyk i realizowane czynności umożliwiają osiągnięcie celów praktyk. Również infrastruktura miejsc praktyk nie budzi wątpliwości w tym zakresie. Kompetencje i doświadczenie opiekunów praktyk nie budzą zastrzeżeń pod kątem osiągania przez studentów efektów uczenia się. Metody weryfikacji oraz oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk są trafnie dobrane i umożliwiają kompleksową ocenę efektów uczenia się określonych w sylabusie. Organizacja procesu nauczania, rozplanowanie zajęć oraz harmonogram sesji egzaminacyjnej zapewniają efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się, a także są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. Kandydaci na I stopień kulturoznawstwa, zgodnie z formalnie przyjętymi zasadami rekrutacyjnymi, podlegają konkursowi świadectw. W jego trakcie brane są pod uwagę oceny z następujących przedmiotów obowiązkowych: *język polski i nowożytny język obcy*, a dodatkowo kandydat może uzyskać punkty z maksymalnie jednego przedmiotu do wyboru: język kaszubski, język mniejszości narodowej, język łemkowski, historia, historia sztuki, WOS, filozofia, historia muzyki, język łaciński i kultura antyczna, matematyka, informatyka, fizyka/fizyka i astronomia, chemia, biologia, geografia. Na II stopień mogą się ubiegać absolwenci wszystkich kierunków studiów wyższych, ale decyduje ocena na dyplomie oraz rozmowa kwalifikacyjna weryfikująca wiedzę z zakresu nauk o kulturze i religii oraz nauki o sztuce.

Wymogi rekrutacyjne nie uwzględniają natomiast informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu, co nie do końca przystaje do stanu faktycznego. Tym samym rekomenduje się zamieszczenie w wymogach rekrutacyjnych informacji o kompetencjach cyfrowych kandydatów, biorąc pod uwagę fakt, że sporadycznie wykorzystuje się narzędzia nauczania zdalnego do organizacji wykładów czy odrabiania zajęć.

Warunki i procedury potwierdzanie efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się w procesie uczenia się poza systemem studiów (PEUS) dookreślone są odpowiednią uchwałą Senatu Uniwersytetu Gdańskiego. Na poziomie wydziałowym określone są natomiast warunki składania wniosku przez kandydata, zadania konsultanta, asesora oraz komisji weryfikacyjnej, która ostatecznie podejmuje decyzję o „zaliczeniu określonych zajęć objętych programem studiów danego kierunku studiów i poziomu studiów oraz punktów ECTS przypisanych do tych zajęć, a także ewentualnym obowiązku uzupełnienia różnic programowych”. Na kierunku kulturoznawstwo nikt do tej pory nie skorzystał z powyższej możliwości.

W Regulaminie studiów precyzyjnie określono również warunki uznania uzyskanych osiągnięć studenta w ramach programów mobilnościowych, takich jak Erasmus, NAWA, MOST, a także w sytuacjach przenoszenia się studenta z uczelni krajowej lub zagranicznej. Przyjęto zasadę, że efektem uczenia się, które uzyskano w innych uczelniach, nadaje się punkty ECTS odpowiadające punktom przypisanym do efektów uczenia się w UG. W przypadku programu Erasmus lub innego programu mobilnościowego uznaje się punkty ECTS zdobyte przez studenta w uczelni krajowej lub zagranicznej. Szczegółowe regulacje w tej kwestii określa Regulaminu studiów, w którym zawarte są postanowienia dotyczące zajęć i studiów realizowanych poza kierunkiem podstawowym, jak też w innej uczelni. Wedle zapisów każdy student ma prawo za zgodą dziekana realizować wybrane przedmioty, a tym samym efekty uczenia się na innym kierunku, na innym wydziale lub na innej uczelni krajowej bądź zagranicznej, ale nie mogą to być przedmioty, którym przypisano analogiczne efekty uczenia się zrealizowane już przez studenta w ramach podstawowego kierunku studiów.

Zasady i procedury dyplomowania należy uznać za trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów.

Prace dyplomowe w Zakładzie Kulturoznawstwa reprezentują szeroki wachlarz tematyczny, bowiem zachęca się studentów do tworzenia oryginalnych prac badawczych, osadzonych w tematyce bliskiej

danemu seminarzyście, jak też do realizacji projektów ukazujących znaczenie kulturoznawstwa w przestrzeni społecznej. Powstają prace oparte w znacznej mierze na badaniach własnych, głównie jakościowych, z wykorzystaniem technik wywiadu lub obserwacji, a także interpretacyjne – „tekstualne”, w oparciu o różne teorie i metody badań kulturowych. Na Uniwersytecie Gdańskim możliwe są także prace projektowe z zakresu animacji kultury (też w wymiarze społecznym lub artystycznym) wraz z częścią teoretyczną, tj. opisem i dokumentacją (szczegółowe wymogi określa Regulamin prac dyplomowych w Instytucie Badań nad Kulturą).

Wszystkie prace dyplomowe sprawdzane są w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym (JSA). Promotor przed zaakceptowaniem pracy dyplomowej zobligowany jest do sprawdzenia jej w JSA. Jest to niezbędne kryterium przekazania pracy do recenzji i dopuszczenia jej do egzaminu.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaś stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Na kierunku kulturoznawstwo ocena postępów w pracy studentów przeprowadzana jest systematycznie przez osoby prowadzące zajęcia oraz koordynatorów zajęć, co znajduje odzwierciedlenie w ocenach cząstkowych z różnego typu prac studenckich, egzaminów oraz w zaliczeniach końcowych. O uzyskanych ocenach studenci są bezpośrednio informowani po wykonaniu danego zdania, projektu, po egzaminie lub zaliczeniu z przedmiotu. Ogólne zasady zaliczania i rozliczania przedmiotów oraz studiów określają zasady zawarte w Regulaminie studiów. Szczegółowe informacje na temat zasad i form zaliczania zawarte są w sylabusach przedmiotów, a ustala je osoba prowadząca dane zajęcia wedle przyjętego na uczelni wzoru.

Każdemu studentowi przysługuje również prawo zdawania egzaminu lub zaliczenia poprawkowego z każdego przedmiotu. W sytuacjach konfliktowych na wniosek studenta dziekan może zarządzić komisyjne sprawdzenie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie danego przedmiotu, zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie studiów.

Przyjęte na kierunku zasady umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością (w sytuacjach szczególnie trudnych przewidziano indywidualną ścieżkę kształcenia, jak też indywidualne formy zaliczania).

Na kierunku w czasach pandemii przyjęto metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod oraz technik kształcenia na odległość gwarantujące identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów. Zasady te zostały uregulowane na poziomie uczelnianym. Obecnie rzadko kiedy wykorzystuje się nauczanie zdalne, preferując metody nauczania bezpośredniego. W efekcie w sylabusach przedmiotów, mimo że dopuszcza się okazjonalnie metody nauczania zdalnego, brak wskazanych alternatywnych form prowadzenia i oceny zajęć w tym trybie. Rekomenduje się wprowadzenie do sylabusów informacji o możliwości prowadzenia zajęć w trybie zdalnym, skoro pracownicy w sytuacjach awaryjnych, np. odrabiając zajęcia, z takiej formy pracy korzystają. Warto też ustalić w sylabusach dopuszczalne sytuacje wykorzystania technik nauczania zdalnego.

Przyjęte na kierunku metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody, które stosowano w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, są różnorodne, specyficzne i zapewniające

skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się. Umożliwiają nie tylko sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, ale też stopień opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów I stopnia, zaś B2+ na studiach II stopnia, zarówno w mowie, jak i w piśmie (rozmowa, testy, kolokwia, referaty).

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, dzienników praktyk, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji. Weryfikacji etapowych efektów uczenia się służą najczęściej testy (testy otwarte, zamknięte, testy wyboru, mieszane), bieżąca ocena przygotowanych zadań i prezentacji (indywidualnych lub grupowych), a w wypadku sprawdzenia wiedzy całościowej służą: egzaminy ustne i pisemne, testy pisemne i kolokwia semestralne, prace pisemne (rozprawka, esej), zaś na etapie końcowym studiów I oraz II stopnia praca dyplomowa/magisterska oraz egzamin dyplomowy/magisterski.

Prace co do formy, tematyki i metodyki są różnorodne, realizują efekty wszystkich dyscyplin, do których kierunku został przypisany. Formy i tematyka prac przygotowywanych w ramach zajęć ściśle są powiązane z tematyką danego przedmiotu i z zakładanymi efektami uczenia się. Oprócz tradycyjnych prac pisemnych studenci przygotowują również prace projektowe związane z określonymi obszarami praktyk kulturowych. Przykładowo: na zajęciach *podstawy warsztatu pracy naukowej* studenci wykonują zadania cząstkowe, sprawdzające m.in. umiejętność formułowania hipotez i problemów badawczych czy sporządzania opisów bibliograficznych różnego typu tekstów i źródeł, na zakończenie przedmiotu składają zaś małe prace naukowe (przyczynki, eseje itp.), które są szczegółowo poprawiane i recenzowane przez prowadzących, a następnie omawiane z ich autorami oraz z grupą.

Prace dyplomowe, zgodnie z przyjętymi założeniami, scharakteryzowanymi powyżej, przygotowane są w zakresie dyscyplin, do których został przypisany kierunek, tj. nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce. Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów, jak też prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Studenci posiadają osiągnięcia naukowe w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Uczestniczą w pracach kół naukowych funkcjonujących na wydziale, jak i na kierunku, biorąc udział w sesjach i seminariach.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się,

a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4.

Kadra naukowa prowadząca kształcenie liczy łącznie 42 osoby, 29 osób to pracownicy Uniwersytetu Gdańskiego, 4 – to profesorowie wizytujący, 9 osób jest spoza uczelni. W tym gronie są naukowcy reprezentujący dziedzinę nauk humanistycznych: 9 reprezentuje dyscyplinę nauki o kulturze i religii, 3 – nauki o sztuce, 7 - literaturoznawstwo, 1 - filozofię, 3 - historię, także nauki społeczne – 1 socjologię, kilku swój dorobek przyporządkowuje do dwóch z dyscyplin (m.in. muzykologii, nauk o komunikacji społecznej). Reprezentowane przez nauczycieli akademickich dyscypliny ściśle związane są z programem studiów kulturoznawczych prowadzonych na kierunku zorientowanym na różne dziedziny kultury, co gwarantuje nie tylko prawidłową realizację zajęć, ale także wysoki poziom kształcenia. To grono naukowców o bogatym i aktualnym dorobku naukowym w dyscyplinie wiodącej dla kierunku oraz w dyscyplinie nauki o sztuce, do której został przyporządkowany kierunek. Zakres badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli akademickich jest w pełni zgodny z treściami nauczania poszczególnych zajęć. To specjaliści w swojej dziedzinie: kulturoznawcy, historycy teatru, filmu i nowych mediów, teatrologi, medioznawcy, historycy i literaturoznawcy. Ich kompetencje merytoryczne do prowadzenia zajęć z zakresu kultury wizualnej, komunikacji medialnej, sztuki filmowej i teatralnej, kultury popularnej, teorii kultury, metodologii badań kulturoznawczych, antropologii kultury, zarządzania w instytucjach kultur, animacji kulturalnej i edukacji kulturalnej poświadczają liczne publikacje monograficzne ich autorstwa, artykuły, publikowane w kraju i zagranicą, realizowane międzynarodowe granty i projekty NPRH oraz NCN. Badania naukowe nauczycieli akademickich zatrudnionych na kierunku mają charakter interdyscyplinarny, w pełni wpisują się w aktualny stan wiedzy humanistycznej, są odpowiednio aplikowane do treści zajęć. Różnorodność pól badawczych, dyscyplin, jakie reprezentują (umiejętnie prezentowana studentom I roku studiów kulturoznawczych na przedmiocie *Kalejdoskop kultury*), pozwala zrealizować główne cele kształcenia na kierunku, jakimi są zdobycie aktualnej i wszechstronnej wiedzy o różnych dziedzinach kultury ujmowanych w kontekście przemian historycznych oraz kulturowych, nabycie umiejętności analizy

współczesnej kultury, zwłaszcza kultury popularnej, zjawiska migracji, globalizacji, indygenności z wykorzystaniem narzędzi badawczych właściwych badaniom kulturoznawczym i naukom o sztuce oraz przygotowanie i zainspirowanie studentów do aplikowania tej wiedzy. Wielu członków kadry ma bogate doświadczenie pracy w placówkach oświatowych i muzealnych, łączy badania naukowe z działalnością praktyczną na polu kultury (m.in. współpracuje z Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, jako kuratorzy z Miejską Galerią Sztuki, Urzędem Miasta). To pozwala im implementować w treści nauczania zdobyte poza uczelnią doświadczenia zawodowe i kompetentnie przygotować studentów do prowadzenia aktywności zawodowej w sektorze kultury. Prowadzenie zajęć powierza się także osobom spoza UG. W tej grupie są nie tylko pracownicy naukowcy (profesorowie wizytujący, antropologowie i kulturoznawcy o dużym dorobku), ale także praktycy, np. zajęcia *Dziedzictwo w epoce cyfryzacji* prowadzi specjalistka w zakresie ochrony dziedzictwa audiowizualnego i digitalizacji zbiorów filmowych, przedmiot *Narzędzia komunikacji wizualnej I Warsztat audiowizualny* absolwent ASP artysta wizualny, fotografik. W tym gronie są animatorzy kultury, aktorzy, piosenkarz, informatycy, prawnicy i specjaliści zarządzania instytucjami kultury, którzy swe doświadczenie, także aktualnie prowadzone badania i projekty zawodowe mogą wykorzystać na zajęciach warsztatowych lub specjalistycznych. Zaangażowanie praktyków pozwala zrealizować oczekiwania studentów kierunku na bogatą ofertę zajęć o wymiarze praktycznym, które pozwolą im rozwijać umiejętności przydatne w pracy zawodowej w różnych sektorach kultury.

Do kadry naukowej prowadzącej wszystkie zajęcia na kierunku zalicza się 4 profesorów zwyczajnych, 6 doktorów habilitowanych, 10 doktorów oraz 2 magistrów – doktorantów zatrudnionych na ½ etatu w UG. Większość z osób prowadzących zajęcia obligatoryjne tytuły naukowe zdobyło w zakresie nauk humanistycznych i dyscyplinach: nauki o kulturze i religii/ kulturoznawstwo (3 prof., 1 dr hab., 4 dr., 2 mgr.), nauki o sztuce (2 dr. hab., 1 dr), literaturoznawstwo (2 prof., 1 dr hab., 4 dr.), historia (1 dr), filozofia (2 dr.). Posiadane stopnie i tytuły naukowe oraz reprezentowane przez tę część kadry dyscypliny ściśle związane są z programem studiów kulturoznawczych prowadzonych na kierunku. Struktura kadry, obecnie sprofilowanej kulturoznawczo (członkowie w większości reprezentują dyscyplinę nauki o kulturze i religii), jest efektem zmian zalecanych w trakcie poprzedniej akredytacji, które zostały dokonane w ostatnich latach.

Liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia na kierunku (w bieżącym roku to 31) osób jest odpowiednia w stosunku do liczby studentów. Na I stopniu studiuje obecnie około 114 osób, najliczniejszy jest rok pierwszy - 62 osoby, na kolejnych liczebność znacznie spada, rok II liczy zaledwie 26 osób, podobnie rok III. Na studiach II stopnia jest na roku I 29 osób, a na roku II - 10. Zajęcia są zatem w większości realizowane w małych kilkunastoosobowych zespołach, co umożliwia spersonalizowaną opiekę nad studentem.

Zdecydowana większość nauczycieli akademickich to przede wszystkim pracownicy Instytutu Badań nad Kulturą UG zatrudnieni w dwóch zakładach: Zakładzie Filmu i Mediów oraz Zakładzie Kulturoznawstwa odpowiedzialnym za prowadzenie kierunku. Są zatrudnieni na etacie, wielu jest z Uniwersytetem związana od lat. Tu realizują kolejne stopnie kariery akademickiej, najpierw jako magistrzy, a potem doktorzy – adiunkci i doktorzy habilitowani – pracownicy samodzielni. Rozwój kadry, zwłaszcza sprofilowanej kulturoznawczo, i stabilność zatrudnienia gwarantują nie tylko prawidłową realizację procesu dydaktycznego, ale także doskonalenie proponowanego programu studiów.

Kadra jest także w pełni przygotowana do prowadzenia zajęć w innych niż polski – językach, kilkoro prowadzi wykłady w języku angielskim (także języku hiszpańskim i niemieckim) oferowane w ramach przedmiotów otwartych także dla innych studentów oraz w ramach wykładów kursowych (np. *Kultura*

tubylcze świata, Kultura muzyczna i Antropologia kultury). Profesor wizytujący z University of Huston w 2023 r. prowadził wykłady i warsztaty na tematy procesów migracyjnych w kontekście globalizacji, mediów, asymilacji, ról i relacji genderowych w języku angielskim.

Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku mają bardzo dobre przygotowanie dydaktyczne, aktywnie działając w Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu oraz w Zespole ds. Wyrównywania Szans Edukacyjnych działających w UG. Swoje kompetencje dydaktyczne doskonalą, uczestnicząc w szkoleniach wewnętrznych oraz w szkoleniach organizowanych przez podmioty zewnętrzne (Teaching Anthropology in a globalized World, Warsztat tworzenia kursu e-learningowego - międzynarodowy projekt Baltic Sea History). Szczególną wagę przywiązują do doskonalenia się w zakresie prowadzenia zajęć metodą tutoring. Nie tylko ukończyli stosowne kursy w tym zakresie (np. Szkołę Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense), ale sami prowadzą szkolenie innych (organizując np. projekt „Mistrzowie dydaktyki”, opracowując programy warsztatów edukacyjnych: „Kultura łączy siły”, kierowanych do mieszkańców Trójmiasta na zamówienie Wydziału Kultury Urzędu Miasta Gdyni). Są zatem w pełni przygotowani do prowadzenia dydaktyki na kierunku z wykorzystaniem różnych metod.

Chociaż obecnie zajęcia prowadzone są w bezpośrednim kontakcie, zgodnie z zaleceniami rektora UG, nadal wykorzystuje się narzędzia zdalne. Na wybranych platformach osoby prowadzące przedmiot umieszczają materiały dydaktyczne, co ułatwia studentom dostęp do literatury przedmiotu i przygotowanie się do zajęć, na zajęciach korzystają z atrakcyjnych aplikacji. Pracownicy akademicki poszerzają swe kompetencje dydaktyczne, współpracując także ze szkołami, inicjując różne formy edukacji kulturalnej kierowane także do obcokrajowców (dwutygodniowy kurs samokształceniowy „Glottodydaktycy”), uczniów szkół średnich, a nawet mieszkańców Trójmiasta. Zdobyte w ten sposób doświadczenia mogą wykorzystać także w dydaktyce akademickiej.

Zajęcia na kierunku powierza się w pierwszej kolejności pracownikom zatrudnionym w UG. Zgodnie z wymogiem ustawowym realizują oni więcej niż 75% zajęć na kierunku. Obsadę zajęć proponują kierownicy obu zakładów Instytutu Badań nad Kulturą, biorąc pod uwagę kompetencje merytoryczne pracownika oraz jego doświadczenie dydaktyczne. Do współpracy zapraszane są także osoby spoza uczelni. W ich wyborze bierze się pod uwagę przede wszystkim doświadczenie zawodowe, osiągnięcia artystyczne i organizacyjne/ Obciążenie godzinowe pracowników akademickich (210 godz.– adiunkt, 180 – profesor, 240 – mgr) jest właściwe, zgodne z Regulaminem pracy UG.

Potencjał kadrowy, jakim dysponuje jednostka, wykorzystany jest właściwie. Realizacja zajęć, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, była i jest nadal na bieżąco kontrolowana i monitorowana. Domeną kierunku są zajęcia w bezpośrednim kontakcie. W okresie wprowadzenia obostrzeń związanych z pandemią kierunek działał bez przerw i zakłóceń.

Dobór nauczycieli akademickich i innych osób spoza uczelni do prowadzenia zajęć jest transparentny i adekwatny do potrzeb związanych z prawidłowym przebiegiem procesu dydaktycznego. Najważniejszym kryterium jest zgodność prowadzonych przez nauczyciela akademickiego badań naukowych poświadczonych aktualnym dorobkiem z treściami nauczania danego przedmiotu, kompetencje dydaktyczne oraz doświadczenie zawodowe i praktyka w zakresie realizacji projektów kulturalnych w przypadku osób spoza uczelni, którym powierza się zajęcia sprofilowane pod kątem przeszłej pracy studentów kierunku w instytucjach kultury.

Uczelnia stara się zaspokajać potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich. Wspiera ich w rozwijaniu i doskonaleniu kompetencji dydaktycznych. W ramach Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu powołanego w UG tworzy się materiały szkoleniowe, opracowuje procedury regulujące prowadzenie zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, organizuje szkolenia

z nowych metod i narzędzi możliwych do wykorzystania w pracy dydaktycznej (np. *Przerwa od technologii informacyjno-komunikacyjnych, czyli o kilku „analogowych” metodach pracy na zajęciach, Interaktywne narzędzia = atrakcyjne zajęcia* - praca m.in. z Mentimeter, Canva, Wordwall).

Wraz z przejściem na nauczanie zdalne uczelnia przygotowała cały zestaw instrukcji i tutoriali objaśniających obsługę narzędzi służących prowadzenia zajęć oraz weryfikacji efektów uczenia się w trybie online, przede wszystkim z wykorzystaniem platform umożliwiających współpracę zespołową w czasie rzeczywistym, przekazywanie i udostępnianie materiałów, plików różnego typu oraz przeprowadzania testów, jak też egzaminów online. Nauczyciele akademicy nie tylko mogli poznać funkcjonalności polecanych platform i narzędzi, ale także liczyć na wsparcie techniczne. Obecnie tego typu zajęć się nie prowadzi, chociaż nadal wykorzystuje się platformy do przekazu studentom materiałów dydaktycznych. Nauczyciele akademicy również mogą liczyć na pomoc informatyków w zależności od zgłaszanych potrzeb.

W Uczelni prowadzona jest systematyczna ocena nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia. Oceny okresowe prowadzone są co 4 lata. Bierze się w nich po uwagę dorobek naukowy, osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne każdego pracownika, także opinię przełożonego. W ocenie wykorzystuje się również wyniki ocen dokonywanych przez studentów, formułowanych w standardowych ankietach zajęć przeprowadzanych zdalnie na końcu semestru oraz z dodatkowych ankiet przeprowadzanych pod koniec każdego roku akademickiego, aby dzięki pozyskanym w ten sposób opiniom zdiagnozować problemy i w kolejnym roku zastosować ich proponowane na spotkaniach Rady Kierunku rozwiązania.

Na kierunku przeprowadza się regularnie hospitację zajęć, harmonogram hospitacji ustalają kierownicy zakładów, w których zatrudnieni są prowadzący zajęcia. Każdy pracownik etatowy jest hospitowany co najmniej jeden raz w czasie, w którym podlega ocenie okresowej, a doktoranci prowadzący zajęcia w ramach praktyk studenckich oraz osoby zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych przynajmniej w pierwszym roku prowadzenia przez nich zajęć. Po hospitacji pracownik poznaje jej wynik, co umożliwia mu dalsze doskonalenie. Doskonaleniu pracowników i stymulowaniu ich ustawicznego rozwoju zarówno w zakresie naukowym, jak i dydaktycznym służy także systematyczna ocena ich pracy przeprowadzona z udziałem studentów. Oprócz anonimowych ankiet przeprowadzanych na poziomie całego uniwersytetu są także ankiety na poziomie Wydziału Filologicznego, na którym funkcjonuje kierunek. Zakład odpowiedzialny za prowadzenie kierunku, w imieniu Instytutowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, samodzielnie wykonuje własne ankietowanie studentów obu stopni na zakończenie każdego semestru zimowego i letniego. Anonimowe ankiety dotyczą zagadnień merytorycznych i sposobu prowadzenia zajęć, a także służą podnoszeniu jakości kształcenia poprzez doskonalenie treści programowych i wykorzystywanych metod dydaktycznych. Wyniki ankietowania są omawiane, zarówno z poszczególnymi nauczycielami, jak też na zebraniach Rady Programowej kierunku, w których biorą udział przedstawiciele studentów.

Polityka kadrowa Jednostki stara się służyć zapewnieniu stałej kadry naukowo-dydaktycznej, której kwalifikacje odpowiadają prowadzonemu kierunkowi studiów I i II stopnia i realizowanych w ich ramach zajęć. W związku z odejściem na emeryturę konieczne jest sukcesywne uzupełnienie kadry o nowych etatowych pracowników – kulturoznawców. Chociaż w ostatnich latach 2 pracowników uzyskało stopnie doktora habilitowanego w zakresie nauk o sztuce, 1 osoba stopień doktora sztuki (2023), 1 osoba jest obecnie w procesie uzyskania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk o kulturze i religii, ważne jest sukcesywne dopełnienie kadry. Ma temu służyć zatrudnienie (na etat) 2 doktorantów ze Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych UG,

którzy w przyszłym roku zamierzają bronić rozpraw w dyscyplinie nauk o kulturze i religii, a także zatrudnienie na pełny etat samodzielnego pracownika naukowego z tytułem profesora lub ze stopniem doktora habilitowanego nauk o kulturze i religii (kulturoznawstwa). To pozwoli na pełny rozwój kadry i poświadczy w pełni troskę o jej kulturoznawczy profil.

W Uczelni funkcjonuje transparentny system motywowania kadry. System przyznawania nagród za działalność naukową jest czytelny. Dodatkowo pracownicy naukowo-dydaktyczni mogą ubiegać się o nagrodę za działalność dydaktyczną.

Uczelnia udziela także finansowego wsparcia swym pracownikom prowadzącym zajęcia, co umożliwia rozwijanie indywidualnych karier i badań naukowych. Finansuje lub współfinansuje uczestnictwo w międzynarodowych konferencjach, wyjazdy na staże naukowe w zagranicznych ośrodkach akademickich. Administracja służy pomocą nie tylko w przygotowaniu grantów międzynarodowych, ale w ich administracyjnej obsłudze. Nauczyciele akademicki prowadzący granty mogą ubiegać się o zmniejszenie obciążeń godzinowych, chociaż często nie korzystają z tej możliwości, m.in. z uwagi na duże obciążenie godzinowe innych członków kadry. Uczelnia wspiera także awanse pracownicze, umożliwiając pracownikom staranie się o urlop naukowy, finansując wydanie książek awansowych i współfinansując inne ich publikacje ważne dla dziedzin w ramach funduszu na dofinansowanie upowszechniania wyników badań naukowych i Programu publikacyjnego UG. Uczelnia wspiera także pracowników w rozwoju i podnoszeniu kompetencji dydaktycznych, oferując im cykle szkoleń i warsztatów organizowane przez Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu, ale też i inne jednostki zewnętrzne

W Uczelni działa rzecznik ds. Etyki zawodowej, któremu można zgłaszać wszelkie nadużycia w relacjach między pracownikami i studentami. Na uczelni realizowana jest polityka przeciwdziałania mobbingowi i dyskryminacji, dlatego wszelkie konflikty należy również zgłaszać do Pełnomocnika Rektora - Rzecznika d/s równego traktowania i przeciwdziałania mobbingowi, który pośredniczy w rozwiązaniu sprawy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadre do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5.

Wszystkie zajęcia odbywają się w jednym budynku znajdującym się w centrum kampusu uniwersyteckiego. Do prowadzenia zajęć na kierunku wykorzystuje się 2 sale wykładowe (52 i 48 miejsc) oraz 7 sal na ćwiczenia i mniej liczne wykłady (od 20 do 32 miejsc każda), 2 sale połączone są mobilną ścianą, co umożliwia zwiększenie audytorium. Zajęcia mogą odbywać się także w auli wykładowej o amfiteatralnym układzie siedzeń na 91 miejsc oraz w laboratorium komputerowym, w którym znajduje się 26 stanowisk pracy (w tym 1 dla prowadzącego). Komputery mają 7 lat, ale są wyposażone w niezbędne w prowadzeniu zajęć oprogramowanie. Wszystkie sale, w których odbywają się zajęcia, wyposażone są w komputer i projektor lub telewizor, wszystkie zgodne z aktualnymi standardami. Wybrane sale odpowiednio przygotowano, aby można było prowadzić zajęcia z wykorzystaniem najnowszych technologii, także zajęcia w trybie hybrydowym. Wielkość, wyposażenie i liczba tych pomieszczeń są odpowiednie do realizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku. Uniwersytet Gdański jako jedna z nielicznych uczelni w Polsce posiada świetnie wyposażoną i nowoczesną salę teatralną, z której można korzystać np. w czasie warsztatów teatralnych oraz realizacji projektów opracowanych na zajęciach. W budynku, na piętrze, na którym odbywają się zajęcia na kierunku, wydzielona została przestrzeń relaksu dla studentów. Znajdują się w niej wygodne kanapy i stolik, regał na książki i czasopisma oraz czajnik, kubki, aby można było zrobić sobie ciepłe napoje. Zaaranżowany w ten sposób „kącik” pozwala studentom na spotkania i relaks w przerwie między zajęciami. Sale, w których odbywają się konwersatoria i seminaryjne, są jasne, dobrze umeblowane i wyposażone w większości w tablice wykorzystywane na zajęciach w bezpośrednim kontakcie. Budynek dopiero poddawany jest pracom modernizacyjnym, ich efektem są m.in. zainstalowane w salach żaluzje; należałoby także zadbać o uszczelnienie okien. Liczba oraz pojemność, także wyposażenie techniczne wszystkich pomieszczeń są odpowiednie i wystarczające do prawidłowej organizacji procesu dydaktycznego, zgodne z potrzebami studentów i pozwalają na osiągnięcie przez nich efektów uczenia się, przygotowują do prowadzenia działalności praktycznej i naukowej oraz udział w tej działalności.

Liczba studentów kierunku jest mała, liczny jest tylko rok pierwszy studiów I stopnia (60 osób), na kolejnych latach i na studiach II stopnia waha się od 28 do 10, dlatego liczba, wielkość i układ pomieszczeń są wystarczające i zapewniają właściwy przebieg zajęć dydaktycznych, jak też gwarantują studentom odpowiednie warunki do pracy badawczej i projektowej. Służy temu także pracownia komputerowa, sala teatralna oraz specjalny pokój z udostępnioną biblioteczką kulturoznawcy (darowizna pracowników Zakładu Kulturoznawstwa Instytutu Badań nad Kulturą).

Studenci kierunku mogą korzystać zarówno z Biblioteki Głównej Uniwersytetu Gdańskiego, która znajduje się w pobliżu budynku, gdzie odbywają się zajęcia, jak też ze znajdującej się w nim Biblioteki Wydziałowej. W gmachu BG otwartym w 2006 r. znajduje się 500 stanowisk pracy, wypożyczalnia, strefy wolnego dostępu oraz 3 czytelnie tematyczne: I. Kultura i Sztuka, II. Nauki Humanistyczne, III. Nauki o Literaturze i Językoznawstwie, III. Nauki Społeczne – szczególnie ważne dla studentów kierunku kulturoznawstwo. W budynku znajdują się pokoje do pracy indywidualnej, stanowiska komputerowe, także z nieograniczonym dostępem do Internetu oraz zainstalowanym pakietem Microsoft Office 2010.

Biblioteka jest otwarta od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-20.00 i soboty w godz. 10.00-17.30. W okresie przed i w czasie sesji biblioteka czynna jest dłużej. Użytkownicy biblioteki mają dostęp do Multiwyszukiwarki naukowej (obejmującej zasoby elektroniczne dostępne w UG, bazy danych, serwisy czasopism i książek elektronicznych), Katalog elektroniczny i Repozytorium oraz Bibliotekę Cyfrową UG. Studenci mogą korzystać z oferowanych przez BG fachowej pomocy z zakresu informacji naukowej i bibliografii.

Zarówno studenci jak i pracownicy mogą skorzystać z Wypożyczalni Międzybibliotecznej i zamawiać kopie cyfrowe fragmentów publikacji wykorzystywanych podczas zajęć w ramach programu „Skanowanie na życzenie” oraz z usługi Wirtualnego Asystenta.

Biblioteka wydziałowa jest czynna od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-15.00, ale studenci rzadko korzystają z jej zasobów, chętniej uczęszczając do Biblioteki Głównej.

We wszystkich aulach i salach można korzystać z Internetu dostępnego na całym UG za pośrednictwem systemu Wi-Fi platformy eduroam. To umożliwia studentom i nauczycielom akademickim pracę zdalną na odpowiednio wybranych platformach i aplikacjach, udostępnianie materiałów przede wszystkim na Portalu Edukacyjnym (PE) oraz organizowanie wideokonferencji. Obecnie na uczelni wdrażany jest nowy Portal eUczelnia, który ma ułatwić sprawną obsługę procesów związanych z dydaktyką i kształceniem.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna zgodna jest z przepisami BHP i dostosowana odpowiednio do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. W budynku, w którym prowadzone są zajęcia, znajdują się odpowiednio oznakowane windy, brak barier progowych, na każdym piętrze są toalety dla osób z niepełnosprawnościami.

W Bibliotece Głównej UG studenci z niepełnosprawnością mogą zdalnie zamawiać materiały dydaktyczne w formie zdigitalizowanej, co ułatwia im przygotowanie się do zajęć bez wychodzenia z domu. W czytelnich znajdują się stanowiska komputerowe wyposażone w specjalistyczne oprogramowanie dla osób z dysfunkcją wzroku (oprogramowanie powiększające i udźwiękawiające), także w powiększalnik stacjonarny i-See HD dla osób słabowidzących oraz tablet do obsługi wideotłumacza dla osób niesłyszących i słabosłyszących.

Studenci kierunku mogą korzystać z bogatych zasobów bibliotecznych zgromadzonych w BG UG i Bibliotece Humanistycznej. Księgozbiór tej pierwszej liczy 1,5 mln woluminów, zbiór czasopism tytułów prasy bieżącej oraz specjalistycznych czasopism krajowych i zagranicznych liczy prawie 336 tys. woluminów. Wśród nich są także książki, dokumenty cyfrowe i czasopisma z zakresu studiów kulturoznawczych obejmujące swym zakresem różne zagadnienia historii kultury, antropologii, etnologii, filmu, teatru, radia, muzyki i nowych mediów. Dodatkowo studenci kierunku mają w BG darmowy dostęp do zbiorów elektronicznych cyfrowych międzynarodowych czasopism naukowych. Baza Academic Search Ultimate 9 zapewnia studentom dostęp do recenzowanych czasopism akademickich, magazynów, periodyków, raportów, książek i nagrań wideo, zaspokaja także potrzeby naukowców w dziedzinie kultury, sztuki, literatury i języka); kolekcja czasopism naukowych Central and Eastern European Online Library-C.E.E.O.L – baza artykułów z czasopism humanistycznych, Current Contents – baza bibliograficzno-abstraktowa, kolekcja BazHum – baza zawartości polskich czasopism naukowych z zakresu nauk humanistycznych i społecznych, eBook Academic Collection-EBSCOhost – baza wielod dziedzinowej kolekcji książek elektronicznych, Ibuk Libra – internetowy serwis publikacji akademickich, udostępniający podręczniki akademickie, książki i czasopisma naukowe, specjalistyczne oraz popularnonaukowe czołowych polskich wydawców, Newspaper Source-EBSCOhost – Multidyscyplinarna, pełnotekstowa baza artykułów z dzienników amerykańskich i prasy międzynarodowej, Loeb Classical Library. 2 stanowiska z dostępem do zbiorów Academica umożliwiają

korzystanie z elektronicznych zasobów biblioteki cyfrowej Biblioteki Narodowej, w tym z publikacji chronionych prawem autorskim. W kręgu szczególnych zainteresowań Biblioteki Głównej są ciągle uzupełniane zbiory dotyczące dziejów i kultury Pomorza, co szczególnie ważne dla studentów kulturoznawstwa i pracowników naukowych zatrudnionych w Instytucie Badań nad Kulturą.

Zasoby, jakimi dysponują obie biblioteki, są zgodne co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego i formy wydawniczej z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, w tym prowadzenia działalności naukowej i praktycznej na kulturoznawstwie. Obejmują one piśmiennictwo zalecane w sylabusach, a ich liczba odpowiada liczbie studentów na kierunku. Zgodnie z zasadami Pakietu dydaktycznego Biblioteka Główna wspiera nauczycieli akademickich i studentów kierunku informacjami o dostępności treści w zasobach licencjonowanych UG, w Internecie (licencje otwarte), zgłaszane co roku przez nauczycieli prowadzących zajęcia pozycje zamawia także dodatkowe egzemplarze drukowane, ewentualnie dostępne elektronicznie, skanuje artykuły z czasopism, rozdziały z książek i umieszcza w zasobach elektronicznych.

Zasoby biblioteki (także Humanistycznej) udostępniane są w formie tradycyjnej i elektronicznej. Umożliwiają dostęp do światowych zasobów informacji naukowej. Są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w sposób zapewniający tym osobom pełne korzystanie z zasobów. Materiały dydaktyczne opracowane w formie elektronicznej przygotowywane przez prowadzących zajęcia lub pracowników biblioteki wydziałowej zgodnie z zamówieniem udostępniane są studentom na platformach z odpowiednimi funkcjonalnościami.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym i stałym przeglądom pod kątem sprawności, dostępności i nowoczesności przez jednostki uczelniane. Uwzględnia się w tym procesie potrzeby wynikające z realizacji dydaktyki na kierunku i jej specyfiki (dotyczy to np. sali teatralnej). W procesie tym uczestniczą nauczyciele akademicy i studenci. Stałemu monitorowaniu infrastruktury i wyposażenia pomieszczeń dydaktycznych i przestrzeni budynku także obsłudze studentów służą w pewnym stopniu ankiety, w których pojawia się także pytanie z tego zakresu. Uwagi studenci najczęściej zgłaszają do opiekuna roku lub sekretariatu Zakładu Kulturoznawstwa. Wykazują się także własną inicjatywą, aplikując o tzw. mały grant, którego celem było zagospodarowanie przestrzeni w obrębie budynku (np. patio). W bieżącym roku wsparli ich starania pracownicy Zakładu Kulturoznawstwa. Tego rodzaju sygnały są analizowane i mogą zostać wykorzystane do doskonalenia infrastruktury, wyposażenia sal, specjalistycznego oprogramowania oraz zasobów informacyjnych i bibliotecznych. W ostatnim czasie poprawiono Internet w budynku i przygotowano nową strefę relaksu, co świadczy o rzeczywistym wpływie studentów na proces udoskonalania infrastruktury i poprawę komunikacji. W czasie pandemii i prowadzenia zajęć online dla studentów zgłaszających problem z dostępem do Internetu lub brak odpowiedniego sprzętu przygotowano w budynku sale, w których mogliby bez przeszkód realizować proces dydaktyczny.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są zgodne ze standardami, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają przeglądom, w których pośrednio i nieformalnie uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6.

Oceniany kierunek współpracuje z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego na wielu poziomach, lokalnym, regionalnym oraz międzynarodowym. Intensywność współpracy jest bardzo duża, poprzez to, że jest ona realizowana w oparciu o regularną i bezpośrednią relację przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego z władzami ocenianego kierunku. Systematyczność prowadzonych działań przyczynia się do pogłębianej wiedzy na temat aktualnych potrzeb lokalnego rynku pracy, a także świadomość zmieniających się potrzeb rynku.

Współpraca z interesariuszami zewnętrznymi ocenianego kierunku odbywa się zarówno przy tworzeniu oraz realizacji programu studiów. Przyczynia się ona do wprowadzania zmian w koncepcji kształcenia. Dla przykładu wskazać należy fakt, że w wyniku rozmów z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych usprawniono funkcjonowanie absolwentów kierunku kulturoznawstwo na rynku pracy poprzez dodanie na specjalności zarządzanie kulturą przedmiotów przybliżających wiedzę na temat *budowania zespołu* oraz z zakresu *kultury komunikacji*.

W strukturze uczelni funkcjonuje Prorektor ds. rozwoju i współpracy, jednak przy władzach rektorskich uczelni nie działa zgromadzenie pracodawców wspierających procesy decyzyjne w zakresie relacji społeczno-gospodarczych. Przedstawiciele władz kierunku zapraszają przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych do współrealizacji założeń realizowanych na kierunku poprzez zasiadanie w Programowych Radach kierunku. Interesariusze zewnętrzni w liczbie 3 osób reprezentują interesy szerokiego grona pracodawców. Spotkania Rady odbywają się regularnie, raz w kwartale (minimum), w praktyce jednak odbywają się one częściej. Są prowadzone na Platformie Teams i trwają średnio około godziny, co zostało potwierdzone protokołami spotkań z przebiegu spotkań Rady Programowej kierunku, a także podczas spotkania z pracodawcami. Wszelkie sugestie zmian i korekt w obszarze koncepcji kształcenia i programu dyskutowane są zatem podczas spotkań Rady Programowej, ale także

z nauczycielami dydaktykami, którzy są przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Nie są organizowane spotkania wszystkich przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi podpisane są umowy o współpracę, natomiast odbywają się spotkania w grupach (przy okazji realizacji działań projektowych realizowanych we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi).

Struktura współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest realizowana poprzez sformalizowane umowy partnerskie. Ewaluacja współpracy jest prowadzona na bieżąco. Do budowania nowych partnerstw przyczynia się uczelniane Biuro Karier, ale także Władze kierunku oraz personalne kontakty z przedstawicielami instytucji zbieżnych z realizowanym programem. Ponadto istotną rolę w poszerzaniu grona partnerów współpracujących z kierunkiem są absolwenci, którzy znajdując zatrudnienie w instytucjach kultury, chcą nawiązywać współpracę z ocenianym kierunkiem.

Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego odpowiadają profilem prowadzonej przez siebie działalności do programu realizowanego na kierunku. Przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych stanowią jednocześnie grupę przedstawicieli otoczenia wewnętrznego kierunku – składa się na nie również kadra dydaktyczna zatrudniona na ocenianym kierunku, reprezentująca jednocześnie pracodawców. Na ocenianym kierunku zatrudnieni są praktycy jako nauczyciele akademicy, którzy nierzadko pełnią funkcje kierownicze w instytucjach partnerskich lub /i liderów realizujących projekty zewnętrzne. Wkład kadry dydaktycznej, stanowiącej jednocześnie zespół praktyków świetnie zorientowanych w potrzebach rynkowych przyszłych kulturoznawców, korzystnie wpływa na kształtowanie stosowanych metod kształcenia, a także pozwala prowadzić bieżącą ewaluację treści programowych oraz weryfikować pożądaną jakość kształcenia, co w sposób oczywisty wpływa na metody dydaktyczne realizowane na ocenianym kierunku.

Współpraca jest systematyczna i została potwierdzona porozumieniami. Najczęściej są to wieloletnie umowy określające formy oraz kierunki współpracy, które zawarte zostały w związku z realizacją działań projektowych. Na takie projekty składają się organizacja licznych prezentacji, warsztatów, a co najważniejsze – także realizacji projektów i zajęć praktycznych w instytucjach zewnętrznych.

Jedną z istotnych form współpracy ocenianego kierunku z przedstawicielami otoczenia zewnętrznego jest organizacja praktyk studenckich. Są one traktowane jako uzupełnienie programu studiów i jego praktycznej części. Odbywają się w instytucjach kultury w Trójmieście lub w miejscowościach zamieszkiwanych przez studentów. Wśród nich znajdziemy m.in. teatry, muzea, galerie sztuki, domy i ośrodki kultury.

Współpraca na kierunku prowadzona jest z kilkoma grupami interesariuszy zewnętrznych. Możemy wśród nich wymienić liczne instytucje, z którymi kierunek ma podpisane umowy. Są wśród nich instytucje kultury i sztuki, które z perspektywy regionu wyznaczają główne kierunki rozwoju kulturalnego i gospodarczego w zakresie zbieżnym do profilu realizowanego na kierunku. W raporcie wskazano partnerów, z którymi Uczelnia realizuje projekty oraz praktyki. Możemy wśród nich wymienić między innymi Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, Muzeum Kinematografii w Łodzi, Filмотekę Narodową – Instytut Audiowizualny w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” w Gdańsku, Państwową Galerię Sztuki w Sopocie, Drukarnię Misiuro w Gdańsku, Maj Film w Gdyni, portalem „Meakultura. Sztuka, Edukacja, Artyści”, „Ruch Muzyczny” itd. Współpraca taka owocuje wspólnym namysłem nad programem studiów i treściami poszczególnych przedmiotów; pomysły i oczekiwania wpływają później na kształt sylabusów lub są przedstawiane Radzie kierunku, która uwzględnia je w procesie modernizacji programu studiów.

Ponadto wśród instytucji współpracujących z kierunkiem możemy wskazać także Wydział Kultury Urzędu Miasta Gdyni i Radę Kultury Gdańskiej, jak też długą listę uczelni z Polski i spoza kraju.

W wymienionych instytucjach odbywają się również wizyty studyjne w ramach zajęć (np. w Drukarni Misiuro na Procesie i rynku wydawniczym, w Filmotece Narodowej na Dziedzictwie kultury w epoce cyfryzacji czy w Muzeum Kinematografii na Upowszechnianiu kultury audiowizualnej). Należy wskazać, że w instytucjach partnerskich często realizowane są projekty studenckie (np. w łaźni zrealizowano projekt animacyjny, artystyczno-społeczny - Śmieciaki, służący edukacji ekologicznej). Zakres i kompetencje partnerów stanowiących otoczenie społeczno-gospodarcze odpowiada zarówno koncepcji, jak i celom kształcenia realizowanym na ocenianym kierunku.

Nie ma ankiety lub innego mechanizmu przewidzianego dla interesariuszy zewnętrznych, poprzez który zbierane są informacje na temat realizowanego programu, jednak dane te gromadzone są nieformalnie, nierzadko poprzez prywatne kontakty z przedstawicielami kierunku. Wszelkie propozycje pomysłów lub zmian zgłaszane są również drogą indywidualną, co potwierdzają zaproszeni na spotkanie przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych. Podczas spotkania zauważyliśmy, że współpraca opiera się na bezpośrednich, indywidualnych kontaktach władz uczelni i pracowników współpracujących podmiotów. Z uwagi na bezpośredni udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w prowadzeniu zajęć, a tym samym weryfikacji efektów uczenia się oraz bieżącej analizie potrzeb wynikających ze specyficznego rynku pracy są one adekwatne do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. W czasie pandemii COVID-19 kontynuowana była aktywność kierunku z otoczeniem społeczno-gospodarczym poprzez narzędzia zdalne. Odbywały się spotkania Rad Programowych kierunku, a także niektóre formy projektowe. Część aktywności związanych z realizacją programu praktyk lub współrealizacji projektów zostały czasowo zawieszona, jednak w ich miejsce pojawiły się inne formy projektów realizowane w formule on-line.

Ewaluacja otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona w sposób systematyczny. Odbywa się ona na spotkaniach zespołu i jest wspierana poprzez rozmowy z zatrudnionymi na uczelni praktykami, które jako osoby związane z otoczeniem pracodawców mają zrozumienie dla braków pojawiających się w obszarze realizowanej współpracy. Z ich rekomendacji do współpracy zapraszane są kolejne podmioty partnerskie, z którymi kierunek realizuje współpracę.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Analiza stanu faktycznego potwierdza, że zarówno zakres jak i zasięg działalności instytucji współpracujących jako otoczenie społeczno-gospodarcze z kierunkiem jest realizowana zgodnie z programem studiów. Charakter działalności tych instytucji jest zgodny z dyscyplinami, do których kierunek jest przyporządkowany, a także z koncepcją i celami kształcenia oraz z wyzwaniem sygnalizowanymi przez rynek pracodawców. Kierunek prowadzi zróżnicowaną w formach i treściach współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a na kształtowanie programu studiów mają wpływ zarówno wewnętrzni, jak i zewnętrzni interesariusze przypisani do otoczenia społeczno-gospodarczego. Współpraca ta jest poparta formalnymi umowami, a jej różnorodność i dbałość o indywidualny charakter wpływa na jakość kształcenia proponowaną na kierunku. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt zatrudnienia jako dydaktyków przedstawicieli otoczenia gospodarczego.

Ich doświadczenie w prowadzeniu zajęć oraz wiedza na temat potrzeb rynku pracy, a także kluczowych umiejętności i kompetencji są adekwatne do praktycznego profilu kształcenia.

Otoczenie społeczno-gospodarcze ma istotny wpływ na koncepcję, cele i program studiów realizowany na kierunku. Weryfikacja potrzeb i ewaluacja współpracy odbywa się w sposób regularny, poprzez spotkania Rady Programowej Kierunku, indywidualne rozmowy z nauczycielami praktykami, a także poprzez absolwentów i Biuro Karier, co pozwala na bieżącą weryfikację możliwości zaprezentowania aktualnych potrzeb rynku pracodawców.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7.

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia zgodnie z celami strategicznymi UG realizowane jest na kierunku w różnych formach. Ma odbicie w programie studiów, w treściach prowadzonych w jego ramach przedmiotów oraz w efektach uczenia się odnoszących się także do znajomości języka i umiejętności posługiwania się nim. Na wielu zajęciach obowiązkowych obecna jest tematyka międzynarodowa (np. kurs pt. Kultury tubylcze) i wykorzystywana literatura obcojęzyczna, podawana w sylabusach i zalecana studentom. Dotyczy to wszystkich przedmiotów, w szczególności tych sprofilowanych pod kątem wiedzy o innych niż polska kultura (np. kursy: Polityka kulturalna i organizacja kultury w Polsce i Europie), niektóre z nich prowadzone są w języku angielskim (np. Tubylcze kultury świata i Antropologia kultury). Dlatego też warunkiem wszelkich konkursów na pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych na UG jest znajomość języka obcego w stopniu umożliwiającym swobodne prowadzenie w nim wykładów czy konwersatoriów. Zajęcia na kierunku prowadzą także naukowcy z zagranicy zapraszani na wykłady i warsztaty. W ostatnich latach byli to profesorowie z Virtanen z University of Helsinki z Finlandii, z University of Kent (Wielka Brytania), oraz professor z University of Houston (USA) – z cyklem warsztatów *Migrations*.

Studenci uczą się języka obcego na lektoratach. Na I stopniu każdy student kończy kurs na poziomie B2, na studiach magisterskich studenci kontynuują naukę języka obcego w wymiarze 60 godzin, uzyskując poziom co najmniej B2+.

Kolejnym sposobem na rozwój umiędzynarodowienia studiów kulturoznawczych jest wymiana akademicka i aktywność pracowników naukowych na forum międzynarodowym. Uczelnia stwarza bardzo dobre warunki do rozwoju międzynarodowej aktywności kadry i studentów. Dzięki licznym umowom partnerskim z uczelniami na całym świecie możliwa jest realizacja wielu projektów współpracy badawczo-naukowej i wymiany akademickiej. Instytut Badań nad Kulturą posiada umowy współpracy z 9. uczelniami zagranicznymi z Universität Potsdam w Poczdamie (Niemcy), Latvijas Kultūras Akadēmija w Rydze (Łotwa), Norges Arktiske Universitet w Tromsø (Norwegia), Norwegian University of Science and Technology w Trondheim (Norwegia), Masarykova Univerzita w Brno

(Czechy), Universitatea Sapientia w Kluż-Napoce (Rumunia), Sveučilište u Splitu w Splicie (Chorwacja), Universidad de Cádiz w Kadyksie (Hiszpania) i Christian-Albrechts-Universität zu Kiel w Kilonii (Niemcy). O aktywności nauczycieli akademickich na arenie międzynarodowej świadczą staże, wykłady gościnne oraz zajęcia ze studentami prowadzone w zagranicznych uczelniach: w Arctic University in Tromsø, Technical University of Liberec Potsdam Universität i Latvijas Kulturas Akadēmija w Rydze, w Iniversity of Cree i University of Patras w Grecji, Iniwersita Komensh, University Vancouver w Kanadzie, w Uniwersytecie Komenského w Bratysławie. Są oni również członkami międzynarodowych stowarzyszeń naukowych, m.in. American Anthropological Association, Association for Cultural Studies, Society for Anthropology of Lowland South America, International Union for Anthropological and Ethnological Sciences, Historische Kommission für Ost- und Westpreußische Landesforschung. Ważnym elementem umiędzynarodowienia jest uczestnictwo studentów i studentek, wykładowców i wykładowczyń w Programie Erasmus+, wspierane przez władze uczelni. W ciągu ostatnich 2 lat na uczelniach partnerskich studiowało 7 studentów i studentek kierunku. Z kolei na kulturoznawstwie UG studiowało 9 obcokrajowców, w tym z Rumunii, Łotwy, Ukrainy i Holandii. W ramach programu Erasmus+ studenci kierunku mogą także realizować wyjazdy na praktyki zawodowe; często zainteresowanie tym wariantem Erasmusa deklarują osoby kończące studia, które jeszcze przez rok po ich sfinalizowaniu mogą realizować praktyki zagraniczne, zdobywając cenne doświadczenie zawodowe. W tym roku praktykę w Cams Unipessoal w Matosinhos (Portugalia) realizować będzie jedna absolwentka studiów magisterskich.

Nauczyciele akademicy są beneficjentami stypendiów zagranicznych, m.in. Uniwersytetu Narodowego im. Kapodistriasa w Atenach na rzecz udziału w programie THYESPA (Letnie Studia Greckie Uniwersytetu w Atenach) dla pracowników dydaktycznych oraz studentów, stypendium Rządowej Fundacji Stypendialnej Greckiego Ministerstwa Edukacji, Badań i Spraw Religijnych na rzecz udziału w 25. Programie Kształcenia z zakresu Języka Nowogreckiego i Kultury Greckiej realizowanym przez Centrum Badań nad Językiem i Kulturą Grecji na Uniwersytecie w Janinie. W Potsdam Universität w Poczdamie w ramach programu Erasmus+ jeden z członków kadry prowadzi cykl zajęć poświęconych polskiej kulturze współczesnej. Inni wiele uwagi poświęcają na przygotowanie oferty zajęć dla obcokrajowców podejmujących studia na UG. Zakład odpowiedzialny za prowadzenie kierunku przygotowuje dla nich specjalne kursy online (np. *Anthropology of the Western Amazon. A tale about the forest, the people and their life*), bank prezentacji, listy inspirujących lektur z zakresu kulturoznawstwa i listy kanonicznych tekstów kultury.

Pracownicy i studenci są szczegółowo, jak też systematycznie informowani o możliwościach wyjazdów zagranicznych w ramach programu Erasmus+ (Wydziałowy Koordynator ds. Erasmus+), ale także o szeregu innych stypendiów i programów międzynarodowych. Na spotkaniach i konsultacjach z koordynatorem mogą zgłaszać wszelkie zastrzeżenia i formułować szczegółowe pytania, co pozwala zintensyfikować proces wymiany studenckiej.

Stopień umiędzynarodowienia aktywności nauczycieli akademickich i studentów jest systematycznie monitorowany przez władze Uczelni za pośrednictwem Biura Współpracy z Zagranicą. Na podstawie regularnie zgłaszanych raportów dokonuje się ewaluacji współpracy z podmiotami zagranicznymi, z którymi Uczelnia podpisała umowy. Podejmowane w tym zakresie działania obejmują: monitorowanie sytuacji i wsparcia studentów oraz członków kadry dydaktycznej wyjeżdżających do uczelni zagranicznych jak i studentów oraz nauczycieli akademickich z zagranicy przebywających na uczelni; sprawdzanie stopnia zadowolenia studentów i kadry uczestniczących w zagranicznych wyjazdach. Na spotkaniach Koordynatorów ds. programu Erasmus+ i kierownika Biura Współpracy z Zagranicą omawia się stopień i formy umiędzynarodowienia, dokonuje się planowania dalszej

współpracy z podmiotami zagranicznymi i modelowania dalszych działań służących zintensyfikowaniu procesu umiędzynarodowienia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, jak też tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry. Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8.

Uczelnia zapewnia systematyczne, stałe i kompleksowe wsparcie studentom ocenianego kierunku podczas studiowania. Wsparcie to objawia się m.in. poprzez uwzględnienie potrzeb różnych grup studentów i studentek, zapewnienie odpowiednich narzędzi wspomagających ich rozwój czy też pomoc materialną. Proces udzielania wsparcia studentom obejmuje różne obszary i realizowany jest w formach dostosowanych do potrzeb i oczekiwań studentów. Dla studentów pierwszego roku organizowane są spotkania z opiekunami roku, którzy przekazują najważniejsze informacje dotyczące studiowania. Należy również wskazać, że na stronie internetowej Uczelni znajduje się „Przewodnik studenta I roku”, natomiast na stronie internetowej Zakładu Kulturoznawstwa znajduje się zakładka dla studentów pierwszego roku „Niezbędnik osoby przyjętej na studia”, w której znaleźć można najważniejsze informacje dla osób rozpoczynających studiowanie. Studenci na pierwszych zajęciach zapoznawani są z treścią sylabusu oraz zasadami zaliczenia, a także mogą korzystać z pomocy nauczycieli akademickich podczas prowadzonych przez nich konsultacji. Studenci otrzymywali w okresie odbywania zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość wsparcie w zakresie efektywnego korzystania z infrastruktury i oprogramowania stosowanego w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, m.in. poprzez zamieszczone na stronie internetowej Zakładu Kulturoznawstwa instrukcje dotyczące nauczania zdalnego. Studenci włączeni cyfrowo mogą korzystać z ogólnodostępnego sprzętu komputerowego, który znajduje się w bibliotece

Uczelni. Studenci ocenianego kierunku otrzymują merytoryczne, materialne i organizacyjne wsparcie w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności naukowej, m.in. poprzez możliwość korzystania z konsultacji na temat metodologii pracy lub pozyskiwania informacji, a także możliwość uzyskania finansowania w zakresie projektów naukowych. Studenci są odpowiednio informowani o możliwości podejmowania aktywności naukowych przez nauczycieli akademickich, strony internetowe oraz plakaty w budynku Wydziału.

W przygotowaniu do wejścia na rynek pracy wspiera studentów Biuro Karier, które zajmuje się m.in. poradnictwem zawodowym, prowadzeniem portalu z ofertami pracy, staży i praktyk, organizowaniem webinarów, szkoleń, warsztatów oraz targów pracy. Dodatkowo studentów ocenianego kierunku w procesie realizacji praktyk wspiera opiekun praktyk.

Na ocenianym kierunku uwzględnia się systemowe wsparcie dla studentów wybitnych oraz rozwiązania zachęcające studentów do osiągania bardzo dobrych wyników w nauce. Głównym mechanizmem zachęcającym studentów do osiągania wyróżniających się wyników w nauce, również osiągnięć naukowych, artystycznych i sportowych jest stypendium rektora. Zgodnie z regulaminem studiów studenci ze szczególnie dobrymi osiągnięciami mogą starać się o studiowanie według indywidualnej organizacji studiów z opieką naukową, która polega na rozszerzeniu zakresu wiedzy w ramach studiowanego kierunku studiów lub łączeniu treści programowych w obrębie jednego lub więcej kierunków studiów, a także na udziale studenta w pracach badawczych. Studenci mogą otrzymać wsparcie, jakim jest tutoring. Studenci objęci tutoringiem otrzymują indywidualną opiekę nauczyciela akademickiego, mogą rozwijać swoje zainteresowania naukowe poprzez tworzenie projektów i pisanie artykułów naukowych. Studenci ocenianego kierunku mogą liczyć na wsparcie Uczelni i Wydziału w zakresie udziału w konferencjach naukowych, o czym są dobrze poinformowani. Pracownicy zachęcają studentów do korzystania z możliwości rozwoju naukowego, przede wszystkim poprzez kontakt bezpośredni na zajęciach oraz poza nimi.

Studenci ocenianego kierunku mogą liczyć na wsparcie różnych form aktywności: sportowych, artystycznych czy organizacyjnych. Studenci mają możliwość zaangażowania się w działalność chóru, dyskusyjnego klubu filmowego oraz teatru w ramach Akademickiego Centrum Kultury „Alternator”, czy też w działalność Akademickiego Związku Sportowego. Należy wskazać, że studenci ocenianego kierunku otrzymują wsparcie w zakresie swojej działalności artystycznej, czego przykładem może być opieka pracownika Zakładu Kulturoznawstwa nad recitalem i płytą jednej z obecnych absolwentek kierunku. Studenci otrzymują odpowiednie wsparcie w zakresie organizacji inicjatyw studenckich ze strony Uczelni.

Wsparcie udzielane studentom jest dostosowane do różnych grup studentów i studentek oraz ich indywidualnych potrzeb. Studenci znajdujący się w szczególnej sytuacji losowej i osobistej mogą liczyć na wsparcie ze strony Uczelni. Ta grupa studentów, zgodnie z regulaminem studiów, może ubiegać się o przyznanie: urlopu (długoterminowego, krótkoterminowego) od zajęć oraz Indywidualnej Organizacji Studiów. Zgodnie z Regulaminem studiów student może starać się o Indywidualną Organizację Studiów w przypadku m.in. studiowania na więcej niż jednym kierunku, bycia rodzicem bądź studentką w ciąży, osobą z niepełnosprawnością bądź w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach. Studenci znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej i życiowej mogą korzystać z różnych form pomocy materialnej oferowanej przez Uczelnię, w tym stypendium socjalnego czy też zapomogi. Informacje dotyczące świadczeń pomocy materialnej dostępne są na stronie internetowej Uczelni i Zakładu Kulturoznawstwa.

Studenci z niepełnosprawnościami mogą liczyć na wsparcie ze strony Uczelni, m.in. poprzez funkcjonujące Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnością, którego zadaniem jest dbanie o uwzględnianie

potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Co więcej, w Instytucie, w którym prowadzony jest oceniany kierunek, studentów wspiera koordynatorka ds. osób z niepełnosprawnością, która rozwiązując na bieżąco problemy studenckie oraz sygnalizuje wszelkie niepokojące sytuacje pracownikom Biura ds. Osób z Niepełnosprawnością. Studenci mają możliwość skorzystania ze wsparcia konsultanta dydaktycznego, którego zadaniem jest m.in. opracowanie indywidualnego planu wsparcia dla studentów z niepełnosprawnością oraz prowadzenie konsultacji dydaktycznych oraz indywidualnego doradztwa dla studentów z niepełnosprawnościami. Studenci z niepełnosprawnościami mogą także korzystać z usług transportowych, zajęć rehabilitacyjno-sportowych oraz wnioskować o przydzielenie asystenta dydaktycznego, który pomaga w przemieszczaniu się po budynku, sporządzaniu notatek z zajęć, załatwianiu spraw formalnych na Uczelni oraz wykonuje inne zadania, zależnie od potrzeb danego studenta. Studenci z niepełnosprawnościami mogą korzystać ze wsparcia Pracowni Usług Cyfryzacyjnych, która świadczy usługi adaptacji materiałów dydaktycznych na potrzeby studentów z niepełnosprawnościami. Studenci zagraniczni mogą liczyć na pomoc ze strony Sekcji Obsługi Studentów Zagranicznych, funkcjonujące w ramach Biura Współpracy Międzynarodowej. Kadra administracyjna zajmująca się sprawami studentów zagranicznych posługuje się językiem angielskim.

Studenci ocenianego kierunku mogą skorzystać z oferty mobilności studenckiej o charakterze krajowym i międzynarodowym, m.in. programu Erasmus+ czy MOST. Jak wynika z informacji uzyskanych w trakcie wizytacji, studenci są odpowiednio poinformowani o możliwości korzystania z oferty mobilności studenckiej oraz otrzymują wystarczające wsparcie w tym zakresie.

Studenci i studentki mają możliwość składania skarg i wniosków we wszelkich sprawach związanych ze studiowaniem bezpośrednio władzom Instytutu, opiekunowi roku, władzom wydziału lub władzom Uczelni. Większość skarg i wniosków studenci zgłaszają drogą bezpośredniego kontaktu z władzami Instytutu, co przynosi pożądane rezultaty. Dodatkowo w Instytucie odbywają się spotkania studentów z władzami, podczas których studenci przekazują wszelkie uwagi dotyczące kształcenia oraz wsparcia udzielanego studentom ocenianego kierunku. Studenci zgłaszają swoje uwagi również do samorządu studenckiego, który następnie przekazuje je władzom Wydziału, szukając wraz z nimi odpowiedniego rozwiązania sytuacji. Studenci mogą brać także udział w Akademickim Budżecie Obywatelskim – programie, w którym zgłaszać można wszelkie pomysły na udoskonalenie infrastruktury Uczelni, a tym samym wpływać na zmiany w środowisku akademickim. Należy stwierdzić, że Uczelnia reaguje na wnioski studentów, czego przykładem jest stworzenie z inicjatywy studentów miejsca odpoczynku w korytarzu budynku.

Wsparcie udzielane studentom ocenianego kierunku obejmuje działania w zakresie bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy, a także zasady reagowania w przypadku pojawienia się zachowań niepożądanych. Studenci rozpoczynający kształcenie na studiach mają obowiązek uczestnictwa w szkoleniu BHP oraz możliwość uczestnictwa w szkoleniu z praw i obowiązków studenta. Na Uczelni funkcjonuje Rzecznik ds. Równego traktowania i przeciwdziałania mobbingowi, do którego zadań należy m.in. inicjowanie i realizowanie działań zmierzających do zapewnienia równego traktowania, promowanie zasad równego traktowania, a także podejmowanie czynności w celu zbadania zasadności skarg w sprawach naruszenia zasad równego traktowania lub mobbingu. Należy wskazać, że na Uczelni obowiązuje zarządzenie Rektora w sprawie Polityki przeciwdziałania dyskryminacji studentów i doktorantów w Uniwersytecie Gdańskim. Studenci mogą zapoznać się z nim oraz dołączonym do niego schematem postępowania w przypadku podejrzenia dyskryminacji studenta lub doktoranta w Uniwersytecie Gdańskim poprzez stronę internetową Uczelni. W Instytucie prowadzącym oceniany kierunek powołano dodatkowo

koordynatora ds. osób LGBT+, do którego mogą zgłaszać się studenci dotknięci niepożądanymi zrachowaniami ze strony innych członków społeczności akademickiej. O wszelkich formach wsparcia w zakresie bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy osoby studiujące są dobrze poinformowane. Studenci mają możliwość skorzystania z bezpłatnych konsultacji psychologicznych w Akademickim Centrum Wsparcia Psychologicznego, jednak z informacji uzyskanych w trakcie wizytacji wynika, że liczba trzech bezpłatnych konsultacji nie w pełni odpowiada na potrzeby studentów, wobec czego rekomenduje się – w miarę możliwości – zwiększenie liczby bezpłatnych konsultacji dla studentów potrzebujących tego typu wsparcia.

Kadra wspierająca ma kompetencje odpowiadające potrzebom studentów, które umożliwiają wszechstronne wsparcie w rozwiązywaniu spraw studenckich w trakcie procesu nauczania i uczenia się. Studenci mogą korzystać z pomocy władz Instytutu, pracowników dziekanatu i sekretariatu oraz wszystkich pracowników Wydziału. Jak wynika z informacji uzyskanych w trakcie wizytacji, godziny pracy dziekanatu, chociaż nieobejmujące wszystkich dni tygodnia, są wystarczające dla studentów ocenianego kierunku. Studenckimi sprawami socjalnymi zajmuje się Dział Studenckich Spraw Socjalnych. Wsparcia studentom udziela także kierowniczka Zakładu Kulturoznawstwa oraz dyrektor Instytutu, którzy przekazują studentom wszelkie informacje związane z tokiem studiów. Osoby podejmujące rozstrzygnięcia i decyzje w sprawach studenckich uzyskały akceptację samorządu studenckiego.

Organizacje studenckie, w tym samorząd studencki, otrzymują materialne i pozamaterialne wsparcie ze strony Uczelni. Studenci ocenianego kierunku angażują się w działalność w samorządzie studenckim, reprezentując tym samym studentów Wydziału przed Władzami Wydziału, z którymi utrzymują bieżący kontakt, reagując na wszelkie uwagi studentów dotyczące toku studiów. Samorząd studencki ma wpływ na programy studiów poprzez ich opiniowanie oraz posiadanie swoich reprezentantów w Radzie Programowej, co pozwala na zgłaszanie wniosków dotyczących zmian programowych studiów. Na Wydziale funkcjonują liczne organizacje studenckie, w tym Koło Naukowe „Mozaika”, w którego działalność angażują się studenci ocenianego kierunku. Wszystkie organizacje studenckie otrzymują odpowiednie środki finansowe na swoją działalność, a także mają zapewnioną odpowiednią infrastrukturę.

Studenci ocenianego kierunku uczestniczą w częściowej ewaluacji systemu wsparcia udzielanego przez Wydział i Uczelnię. Studenci I roku, poprzez przeznaczoną dla nich ankietę „Pierwszy kontakt studentów z UG”, mają możliwość oceny infrastruktury informatycznej Uczelni, procesu rekrutacji, internetowego szkolenia BHP oraz bibliotecznego, informacji zawartych w Niezbędniku studenta oraz na stronie internetowej Uczelni, itp. Studenci ocenianego kierunku mają również możliwość zgłoszenia swoich spostrzeżeń dotyczących udzielanego wsparcia bezpośrednio opiekunowi roku lub władzom Wydziału i Instytutu. Należy jednak stwierdzić, że wskazane wyżej metody ewaluacji wsparcia studentów nie są wystarczające, ponieważ nie stwarzają studentom możliwości udziału w okresowych przeglądach wsparcia, a także nie obejmują wszystkich zakresów udzielanego wsparcia. Jednocześnie zaznaczyć należy, że brak prowadzenia systematycznej ewaluacji nie pozwala na wykorzystanie jej wyników do doskonalenia systemu wsparcia. Wobec powyższego rekomenduje się opracowanie sposobu ewaluacji wsparcia studentów, tj. m.in. oceny wsparcia materialnego, obsługi administracyjnej, wsparcia udzielanego osobom z niepełnosprawnościami i wypracowanie systemu wykorzystywania wyników ewaluacji w działaniach doskonalących.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów ocenianego kierunku w procesie uczenia się prowadzone jest systematycznie, ma charakter stały i kompleksowy oraz przybiera zróżnicowane formy, adekwatne do efektów uczenia się oraz uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów. Wsparcie udzielane studentom uwzględnia ich zróżnicowane potrzeby i jest dostosowane do indywidualnych potrzeb, sprzyja rozwojowi naukowemu poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, możliwość publikowania oraz udziału w konferencjach naukowych, a także uwzględnia wsparcie dla studentów wybitnych. Studenci są motywowani do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, m.in. poprzez możliwość ubiegania się o stypendium rektora. Studenci mają możliwość angażowania się w działalność organizacji studenckich, które otrzymują niezbędne wsparcie. Studenci mają możliwość zgłaszania skarg i wniosków oraz mają zapewnione wsparcie w zakresie przeciwdziałania dyskryminacji i nierównemu traktowaniu. Studenci mogą korzystać z pomocy wykwalifikowanej kadry pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich. Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega częściowej ewaluacji, w której uczestniczą studenci.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacja o studiach jest dostępna publicznie dla szerokiego grona odbiorców, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Strona dostępna jest zarówno z poziomu urządzeń stacjonarnych, ale też dostosowana jest do przeglądania na urządzeniach mobilnych. Strona Uczelni, jak i Wydziału są dostępne w języku polskim i angielskim. Należy jednak wskazać, że z uwagi na mnogość stron internetowych sposób informowania nie gwarantuje łatwości zapoznania się z publikowanymi treściami. Odbiorcy mają bowiem do dyspozycji stronę internetową Uczelni, Wydziału oraz Zakładu, a treści na nich publikowane różnią się od siebie, co sprawia, że każdorazowo chcąc znaleźć odpowiednią informację, trzeba przejrzeć każdą ze stron, co powoduje trudności po stronie odbiorcy. Należy wskazać, że strona internetowa Uczelni, Wydziału ani Zakładu nie jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami określonych Ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Informacja o studiach obejmuje kompetencje oczekiwane od kandydatów, warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, terminarz procesu przyjęć na studia, program studiów, w tym efekty uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych

w systemie szkolnictwa wyższego oraz zasad dyplomowania, przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe, charakterystykę warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się, a także informacje dotyczące kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, wsparcia merytorycznego i technicznego. Informacje zawarte na stronach internetowych są kompletne i aktualne.

Na stronie internetowej Uczelni oraz w Biuletynie Informacji Publicznej studenci mogą znaleźć szczegóły dotyczące wsparcia w procesie uczenia się, w tym m.in. informacje o danych kontaktowych i godzinach dyżurów poszczególnych jednostek, organizacjach studenckich, wsparciu osób z niepełnosprawnościami, programach mobilności studenckiej, działaniach i ofercie Biura Karier, czy też Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Centrum Języków Obcych. Kandydaci mogą zapoznać się z oczekiwanymi efektami uczenia się, warunkami przyjęcia na studia i kryteriami kwalifikacji, terminarzem rekrutacji oraz możliwymi formami zatrudnienia i losami absolwentów kierunku. Podstawowe akty prawne, w tym Statut, Regulamin Studiów, Regulamin przyznawania świadczeń, Regulamin Samorządu Studenckiego są dostępne za pośrednictwem strony internetowej Uczelni.

Na stronie internetowej dostępna jest podstrona zawierająca instrukcje dotyczące nauczania zdalnego. Rekomenduje się uzupełnienie podstrony o informacje na temat możliwości użyczenia sprzętu komputerowego bądź skorzystania z niego w siedzibie Uczelni przez studentów wykluczonych cyfrowo. Za monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców odpowiadają pracownicy Zakładu, którym studenci mogą zgłaszać wszelkie wnioski w tym zakresie. Nie odbywa się jednak systematyczna ocena dostępu do informacji, wobec czego rekomenduje się opracowanie systemu oceny dostępu do informacji przez różne grupy odbiorców, np. poprzez ankietyzację.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia dostęp do aktualnych informacji o programach studiów, zakładanych efektach uczenia się, organizacji i procedurach toku studiów, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem, jednak sposób udostępniania informacji nie gwarantuje łatwości zapoznania się z nią. Strony internetowe nie są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, chociaż podjęto działania naprawcze. Na wizytowanym kierunku prawidłowo funkcjonuje system upowszechniania informacji o programie i procesie kształcenia. Informacje o studiach są regularnie analizowane, również częściowo z udziałem studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

1. Zaleca się określenie jednego, maksymalnie dwóch kanałów komunikacji, które będą odpowiadały potrzebom wszystkich grup odbiorców oraz które zawierać będą aktualne, niesprzeczne informacje.
2. Zaleca się dostosowanie stron internetowych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami określonych Ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10.

Nad jakością kształcenia na poziomie uczelni nadzór pełni Prorektor ds. Studentów i Jakości Kształcenia, zaś na poziomie Wydziału – Prodziekan ds. Kształcenia i Współpracy z Otoczeniem, jak też Prodziekan ds. Studentów oraz Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. W Instytucie Badań nad Kulturą działa z kolei Instytutowy Zespół ds. Jakości Kształcenia.

Program studiów na kierunku kulturoznawstwo – na podstawie Uchwały Senatu UG i Zarządzenia Dziekana Wydziału Filologicznego – jest opracowywany przez Radę Programową kierunku, wyłonioną z grona pracowników Zakładu Kulturoznawstwa, interesariuszy zewnętrznych, doktorantów i studentów i zatwierdzoną przez Dziekana Wydziału Filologicznego. Program jest projektowany w oparciu o dwa główne założenia: ogólnoakademicki profil kierunku, wynikający z kompetencji kadry i prowadzonych w jednostce badań, a także oczekiwania interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w odniesieniu do zdefiniowanych efektów uczenia się, których potwierdzeniem jest uzyskanie tytułu licencjata lub magistra kulturoznawstwa. Bezpośredni nadzór nad programem sprawuje Rada Programowa. Zmiany proponowane i wypracowywane przez Radę Programową są konsultowane z zespołem, a następnie przedstawiane władzom dziekańskim. Komplet dokumentów jest przedstawiany Radzie Wydziału Filologicznego i po jej pozytywnej opinii procedowany przez Biuro Kształcenia i zatwierdzany przez Senat UG. We wszelkich gremiach zatwierdzających zmiany w programie studiów zasiadają przedstawiciele studentów, natomiast przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego zasiadają w Radzie Programowej, a także współpracują na zasadzie konsultacji. To za sprawą ich głosów wprowadzono np. na studiach II stopnia przedmioty Budowanie zespołu i Kultura komunikacji zostały do programu specjalności Zarządzanie kulturą (po rozmowach z pracownikami instytucji kultury, którzy sygnalizowali taką potrzebę i jednocześnie brak stosownych kompetencji u absolwentów kulturoznawstwa), co potwierdza skuteczność działania interesariuszy.

Innowacje dydaktyczne, osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki akademickiej, współczesna technologia informacyjno-komunikacyjna, w tym narzędzia i techniki kształcenia na odległość obecnie są uwzględnione w projektowaniu programu studiów w sposób ogólny – dopuszcza się prowadzenie 20% zajęć w trybie zdalnym w sytuacjach awaryjnych, np. odrabiania zajęć. Rekomenduję się sprecyzowanie zasad i okoliczności wykorzystania takich możliwości, oraz zasad ewaluacji. Narzędzia zdalne są wykorzystywane także jako pomoc dydaktyczna

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów.

Przeprowadzana jest również systematyczna ocena programu studiów obejmująca co najmniej efekty uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się,

praktyki zawodowe, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów.

Program studiów monitorowany jest okresowo co najmniej raz na dwa lata, w trakcie zebrań Katedry poświęconych m.in. omówieniu ankiet studenckich oraz obsady zajęć. Uwzględniane są wówczas także informacje pozyskane w trakcie konsultacji ze studentami przeprowadzanych przez opiekuna roku i innych wykładowców oraz z rozmów z interesariuszami zewnętrznymi oraz gościnnymi wykładowcami.

Monitoring po pandemii nie obejmuje zajęć zdalnych i metod nauczania zdalnego, jak też realizacji efektów uczenia się w tego typu systemie, bowiem jedynie okazjonalnie prowadzi się tego typu zajęcia (wykłady gościnne, odrabianie zajęć), gdyż co do zasady zajęcia prowadzi się w formie stałej. Rekomenduje się usystematyzować zasady prowadzenia i monitorowania zajęć w trybie zdalnym.

Systematyczna ocena programu studiów jest oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji. Na ocenianym kierunku ocena stopnia uzyskania założonych efektów uczenia się jest wielotorowa i opiera się na stałym monitorowaniu pracy studentów, zarówno w czasie realizacji poszczególnych przedmiotów, jak też na zaliczeniach końcowych i egzaminach (ustnych oraz pisemnych). Podstawowym narzędziem monitoringu są regularne przeprowadzane hospitacje zajęć. Kolejnym sposobem monitoringu są ankiety studenckie, zaś dodatkowym konsultacje z interesariuszami i ankiety dotyczące realizacji praktyk. Interesariusze wewnętrzni (kadra prowadząca kształcenie, studenci) biorą udział w systematycznej ocenie programu studiów, natomiast interesariusze zewnętrzni (pracodawcy, absolwenci kierunku) okazjonalnie, zwykle w formie luźnych rozmów i konsultacji.

Wnioski z systematycznej oceny programu studiów są wykorzystywane do ustawicznego doskonalenia tego programu, czego dowodzą zmiany wprowadzone pod wpływem interesariuszy wewnętrznych wskazane powyżej. Zwiększono również baczniejszą uwagę na kształtowanie umiejętności komunikacyjnych i animacyjnych zgodnie z sugestiami interesariuszy zewnętrznych. Nie uwzględniono zmian, gdyż takich nie zgłaszano, w planowaniu strategicznym w zakresie korzystania z kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, najnowszych osiągnięć dydaktycznych oraz nowoczesnej technologii edukacyjnej.

Pod kątem zmian programowych i innych informacji niezbędnych w procesie studiowania dokonuje się przeglądu stron internetowych, ale niespójność zawartych tam informacji, także w zakresie opieki socjalnej studentów, oraz nadmiar kanałów informacji spływających do studentów sprawia, że nie można systemu kontroli uznać za skuteczny. Za konieczne uznaje się także przystosowanie stron do osób z niepełnosprawnościami, co jest wymogiem ustawowym. Zaleca się usprawnić system przeglądu stron internetowych w zakresie dostępności do informacji i przystosowania do osób z niepełnosprawnościami.

Jakość kształcenia na kierunku jest poddawana cyklicznej zewnętrznej ocenie przez PKA, a wyniki tej oceny są wykorzystywane w doskonaleniu jakości kształcenia na tym kierunku, czego dowodzą zmiany wprowadzone przez jednostkę w związku z zaleceniami z 2016 roku, które nie znalazły się jednak w uchwale, lecz w raporcie, m.in. dotyczącymi zwiększenia skuteczności monitorowania programu studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10. (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium częściowo spełnione

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów, oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Mimo że na stronach internetowych są wszystkie niezbędne dane na temat kierunku i procesu studiowania, nadmiar przekazników utrudnia do nich dotarcie. Brak również przystosowania stron do osób z niepełnosprawnościami. Zaleca się usprawnić system przeglądu stron internetowych w zakresie dostępności do informacji i przystosowania do osób z niepełnosprawnościami.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, a także zalecenie, które zadecydowało obniżeniem oceny kryterium do częściowo spełnionego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

---

Zalecenia

1. Zaleca się usprawnić system przeglądu stron internetowych w zakresie dostępności do informacji i przystosowania do osób z niepełnosprawnościami.

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 661);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 lipca 2019 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 755, z późn. zm.);
7. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218);
8. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
9. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.;
10. Uchwała nr 600/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej od roku akademickiego 2023/2024;

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

